

STUDIU COLOSENI

Înrădăcinați în Hristos

STUDIU COLOSENI

Înrădăcinați în Hristos

1. Partea doctrinară:

Înrădăcinarea mai adâncă în Hristos (1:1-2:7)

Săptămâna 1	1
Săptămâna 2	9
Săptămâna 3	18

2. Partea polemică:

Viața în Hristos, totul deplin în El (2:8-23)

Săptămâna 4	27
Săptămâna 5	36

3. Partea practică:

Trăirea în Hristos. (3:1-4:18)

Săptămâna 6	45
Săptămâna 7	54
Săptămâna 8	63
Săptămâna 9	73
Săptămâna 10	83

4. Text biblic:

Epistola lui Pavel către Coloseni	95
---	----

INTRODUCERE

Biserica lui Hristos este o comunitate de credință și de dragoste care trăiește în așteptarea nădejdi glorioase a revenirii lui Hristos. Credința este cea încredere neclintită în lucrurile care nu se văd, încredere, care totdeauna stă la baza dragostei și a nădejdi. Aceasta nu este un sentiment sau o chestiune vagă, neclară. Ea are totdeauna un conținut, o doctrină foarte concretă. Există un adevăr clar definit, afirmat în Scriptură și care trebuie crezut. În centrul teologiei creștine este doctrina despre Hristos. De altfel, singurul mod în care o teologie poate fi corect echilibrată este dacă aceasta este mai întâi Hristocentrică.

De-a lungul istoriei au fost numeroase tentative de alterare a învățăturii sănătoase despre Hristos. Primele erezii care au provocat reacții puternice în biserică au fost ereziile Hristologice. Ele nu au dispărut de tot nici azi, ci s-au adăpostit în cadrul unor confesiuni religioase bine definite. Altele, mai bânuie uneori chiar și prin bisericile evanghelice, aducând confuzie și tulburare celor slab ancorați în Cuvânt.

Orașul Colose se afla la aproximativ 150–160 km la răsărit de Efes. Fiind situat pe o rută comercială, Colose era un centru cultural al vremii. Astfel de locații erau atractive pentru învățătorii mincinoși, în căutare de adepți. Aceștia, proveneau dintre iudei și răspândeau învățătura conform căreia creștinii trebuie să țină legile și obiceiurile vechi-testamentare. Ei pretindeau și promiteau o cunoaștere filozofică mai profundă a lumii. Promovau închinarea la îngeri, ca mijlocitori între oameni și Dumnezeu. Negau divinitatea lui Hristos, chiar dacă îl recunoșteau ca persoană. Acestor învățături străine care amenințau biserica din Colose se adresează Pavel, scriind una dintre cele mai directe și puternice afirmații cu privire la divinitatea lui Hristos.

Apostolul Pavel era întemnițat în Roma, în perioada anilor 60–62 A.D, când a scris această epistolă inspirată de Duhul Sfânt.

Astăzi, când și noi suntem vizitați de „vânturi de învățături străine”, care înlănțuie pe oameni în sisteme legaliste și înșelătoare, epistola către Coloseni ne va aminti de divinitatea și centralitatea lui Hristos, de suficiența Lui pentru mântuirea noastră și pentru cunoașterea lui Dumnezeu, de noua noastră identitate dobândită prin moartea și învierea împreună cu Hristos, cât și de implicațiile glorioase ale acestei realități.

Dorim ca Biserica Bunavestire să rămână o biserică hristocentrică, puternic ancorată în Cuvântul scris al lui Dumnezeu. De aceea, ne rugăm ca Dumnezeu să împlinească în fiecare din noi rugăciunea inspirată a apostolului Pavel:

“De aceea, și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu, întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină.”

Coloseni 1:9-12

Echipa Pastorală,

ianuarie 2021

SĂPTĂMÂNA 1

Coloseni 1:1-12

Chiar dacă pare a fi un salut și o introducere în epistolă, textul acestei săptămâni este centrat pe identitatea noastră în Hristos și în lucrarea harului în noi. Pavel își dorește ca cei din Colose să înțeleagă cine sunt în Hristos și să crească în cunoașterea Lui. Aceasta este, de asemenea, și tema întregii epistole.

LUNI: *Familiarizare cu textul*

Coloseni 1:1-12

CITEȘTE:

Citește toată epistola dintr-o singură parcurgere.

OBSERVĂ:

Urmărește cât de des apar referirile la Domnul Iisus Hristos în toată epistola (poți sublinia sau marca pe text).

MEDITEAZĂ:

Credința creștină este, în primul rând, o relație cu o Persoană vie, reală, dar depășește capacitatea noastră de a o defini și a o cuprinde în mintea noastră, în toate detaliile. Este relația cu Domnul Iisus Hristos.

Pavel este foarte clar că despre acest adevăr vrea să vorbească și dorește să îndrepte privirile colosenilor către cine este El, către bogăția care se găsește în El și către consecințele minunate ale relației cu El. Credința noastră nu este importantă în sine, pentru puterea ei, ci pentru că ne face să ne încredem în Cineva puternic.

Nu este important doar să crezi, este important în CINE crezi.

APLICĂ:

Meditează la persoana Domnului Iisus Hristos – mai precis la dorința Lui de a veni la noi, pe pământ, la smerenia Lui nemăsurată și la moartea Lui pentru noi. Citește versetele de mai jos, din Filipeni 2:6-8, și închină-te Lui!

El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

Filipeni 2:6-8

MARȚI: *Exemplul lui Pavel și al colosenilor**Coloseni 1: 1 - 8***OBSERVĂ:**

Cum se identifică Pavel?

Cum îi numește pe Coloseni?

Cum vorbește despre Epafras?

MEDITEAZĂ:

Pavel avea multe lucruri cu care se putea lăuda în fața colosenilor și care îl defineau ca persoană (de exemplu, priviți în Filipeni capitolul 3), dar el insistă cu prioritate asupra relației sale cu Hristos. În plus, el este foarte clar privind autoritatea specială pe care o are numindu-se apostol al lui Hristos.

Pavel este conștient de chemarea sa specială, dar și de darurile și efortul celor care îl înconjoară. El face clar că ceea ce îl leagă de coloseni și de colaboratorii lui este Hristos.

De observat și cei pe care îi menționează Pavel. El nu este un apostol însingurat, fapt evidențiat de Faptele Apostolilor și de epistolele sale.

APLICĂ:

Cine are autoritate în viața ta? Cuvântul lui Hristos lăsat nouă prin apostoli sau diverși învățători care au pretenții de autoritate?

Ce te leagă de alți credincioși? Ce fel de oameni ai în jurul tău? Cum te ajută prietenii tăi să devii mai bun? Cum îi prețuiești?

MIERCURI: *Ce știe Pavel despre coloseni?*

Coloseni 1: 1 - 8

OBSERVĂ:

Ce afirmă Pavel despre coloseni? Vedeți versetele 4-8.

MEDITEAZĂ:

Colosenii sunt numiți frați, sfinți și credincioși în Hristos, dar această realitate nu se rezumă doar la niște titluri, ci se manifestă prin credință, nădejde și dragoste. Așa cum vedem și în alte epistole, marca unei vieți spirituale autentice se manifestă prin credință, speranță și dragoste. De observat și că Pavel menționează de două ori dragostea colosenilor. Nu ar trebui să uităm ce accent se pune pe dragoste în Noul Testament (vezi și Ioan cap. 13-17, 1 Corinteni 13).

APLICĂ:

Ce înseamnă cunoașterea harului lui Dumnezeu pentru tine, în viața de zi cu zi?

Se vede în viața ta o creștere în credință, speranță și în dragoste? Ce faci să aibă loc această creștere?

Cu ce ochi îi privești pe alți credincioși? Crezi că îi poți ajuta să crească și pe alții? Cum?

JOI: *Rugăciunea pentru coloseni**Coloseni 1:9-12***OBSERVĂ:**

Ce se roagă Pavel pentru coloseni? Enumeră sau subliniază.
Observă repetarea cuvântului “cunoștință”.

MEDITEAZĂ:

Primul lucru pe care Pavel îl cere este: “să vă umpleți de cunoștința voiei Lui în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească”. Viața creștină nu este statică, nu se oprește totul după ce am devenit credincioși, ci presupune creștere, dezvoltare,

acumulare. Această imagine este foarte prezentă, atât în mesajul Domnului Iisus Hristos, cât și în celelalte cărți ale Noului Testament. Pavel îi îndeamnă pe coloseni să crească în cunoștința voii lui Dumnezeu, iar aceasta implică să-L cunoască tot mai bine pe Dumnezeu prin ce este revelat despre El. Mai mult, apostolul indică două aspecte necesare: înțelepciune și pricepere spirituală. Se clarifică astfel faptul că această cunoaștere nu rămâne doar la un nivel teoretic, ci se probează și crește prin experiență, trăire, corectare, învățare permanentă.

Să mai observăm că Pavel arată implicațiile morale și practice ale cunoașterii revelației lui Dumnezeu: *“pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune”. Și să nu uităm ce zice Domnul: “Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.” (Ioan.13:17)*

APLICĂ:

Ce faci tu ca să crești în cunoașterea voii Lui? Enumeră câteva aspecte practice. Dacă nu prea ai ce enumera, ia legătura cu un credincios mai matur și întreabă-l/întreab-o cum face el/ea în viața de zi cu zi. Ia una sau două decizii practice și pune-le în aplicare.

VINERI: Rugăciunea pentru coloseni (II)

Coloseni 1: 10-12

OBSERVĂ:

Dacă la început era vorba *“să vă umpleți cu cunoștința voii Lui”*, acum se vorbește despre *“crescând în cunoștința lui Dumnezeu”*.

Ce imagine evocă a doua expresie?

Ce continuă Pavel să ceară pentru coloseni?

Cum se încheie pasajul?

MEDITEAZĂ:

Dacă imaginea de umplere ar putea sugera un proces care poate ajunge la saturație, Pavel continuă cu o formă gramaticală care presupune creștere, dezvoltare. În continuare, puterea cu care ar dori să fie întăriți credincioșii din Colose ar trebui să izvorască din înțelegerea și experimentarea Celui Preasfânt. Ceea ce surprinde aici este că tăria pentru care se roagă Pavel se manifestă nu în acte explozive, ci în *“orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”*.

Aceste ultime cuvinte ne amintesc de roada Duhului Sfânt (vezi Galateni 5:22-23). Este așa de minunat să înțelegem că relația noastră cu Domnul nu este încununarea unei efortări, ci este răspunsul nostru la inițiativa și lucrarea Sfintei Treimi.

Când înțelegem adevărul că suntem căutați, iubiți și că Dumnezeu ne cucerește cu harul Său, când înțelegem că El ne dă o nouă identitate – de moștenitori, de fii și fiice – atunci mulțumirea este o consecință a revelației.

APLICĂ:

Spune în câteva cuvinte cum este această nouă identitate a ta, oferită de harul lui Dumnezeu?

Cum îți influențează creșterea în cunoașterea lui Dumnezeu caracterul, deciziile și viața? Dă câteva exemple practice.

Roagă-te și cere-I lui Dumnezeu ca să Îl cunoști tot mai bine și să te ajute să trăiești practic noua ta viață în și cu El.

SÂMBĂTĂ: *Sinteză*

Coloseni 1: 1-12

OBSERVĂ:

Recitește tot pasajul. Sintetizează în 2-3 fraze ce ai înțeles.

MEDITEAZĂ:

Hristos este Cel ce îi dă lui Pavel identitate și Cel ce îl leagă de Timotei, de Epafras și de coloseni. În El suntem frați și sfinți, cu o nouă identitate, dăruită prin harul Lui. Această nouă identitate se manifestă prin dragoste, credință și speranță și, în plus, cheamă la o creștere în cunoașterea Celui care ne-a învrednicit să îi fim fii. Întreaga Sfântă Treime – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – este implicată în viața noastră, viață care este chemată să arate în mod practic transformarea făcută de har.

APLICĂ:

Amintește-ți ce ai învățat nou sau ce adevăr s-a înprospătat în mintea ta, cu privire la Domnul Iisus Hristos. Roagă-te Lui și mulțumește-i pentru această realitate. De exemplu: Doamne, îți mulțumesc și mă închin Ție, pentru că Tu ești Cel care îmi modelezi relațiile. Vreau să îți mulțumesc pentru faptul că pot să te văd pe Tine și harul Tău în viețile fraților mei!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cum înțelegeți voi identitatea în Hristos? Ce înseamnă practic pentru voi?
2. Cum decideți cui dați autoritate în viețile voastre?
3. Ce faceți concret ca să creșteți în “cunoașterea voii Lui”? Împărtășiți experiențe și obiceiuri care vă ajută să creșteți spiritual.
4. Relatați o ultimă experiență care v-a ajutat să creșteți în relația voastră cu Domnul.

SĂPTĂMÂNA 2

Coloseni 1:13-23

Hristos este unic în ceea ce privește Persoana Sa, deoarece este Dumnezeu-om; este unic în ceea ce privește creația, fiind atât sursa, cât și scopul ei; și este unic în ceea ce privește mântuirea noastră, deoarece El va purta veșnic semnele salvării noastre.

LUNI: *Privire de ansamblu*

Coloseni 1:13-23

CITEȘTE:

Citește tot pasajul.

OBSERVĂ:

Despre cine se vorbește în acest paragraf?

Ce pronume se tot repetă?

Observă trecerea pe care o face Pavel între rugăciunea Sa și imnul la adresa Domnului Iisus Hristos.

MEDITEAZĂ:

Dacă cineva ți-ar cere să îl descrii pe Domnul Iisus Hristos, cum ai începe? Cât de detaliată, dar și cât de corectă ar fi descrierea ta? Această întrebare nu este colaterală, ci este, de fapt, ÎNTREBAREA. Biserica a înțeles că răspunsul la această întrebare face diferența între o credință sănătoasă și o eroare primejdioasă, chiar fatală. Așa cum spuneam săptămâna trecută: Credința noastră nu este importantă în sine, ci pentru că prin ea ne încredem în Cineva puternic, real, adevărat. Săptămâna aceasta vom vedea că El este unic și suprem.

APLICĂ:

Citește Crezul de la Calcedon din anul 451 (acesta îl descrie pe Domnul Iisus Hristos).

Crezul de la Calcedon

„Așadar, urmând pe Sfinții Părinți și mărturisind pe Unul și Același Fiu, Domnul nostru, învățăm cu toții, în acord unii cu alții, că Acela este într-o dumnezeire desăvârșită și Același este desăvârșit în umanitate, cu adevărat Dumnezeu și, Același, cu adevărat om (compus) din suflet rațional și din trup, de aceeași substanță cu Tatăl în ceea ce privește dumnezeirea, și Același de aceeași substanță cu noi în ceea ce privește umanitatea, Același (fiind, de asemenea) în toate identic cu noi în afară de păcat, născut din Dumnezeu înainte de veacuri în privința dumnezeirii, și, în zilele cele de pe urmă, pentru noi și pentru a noastră mântuire, din Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu în privința umanității; Unul și Același Hristos Domnul, Fiul, Unul Născut, în două firi fiind cunoscut, neamestecat, neschimbat (nesticăcios), neîmpărțit, nedespărțit, nefiind ștearsă cu niciun chip deosebirea firilor din cauza unirii, ci fiind salvată, mai degrabă, de specificul fiecărei naturi și, într-o singură persoană și într-un singur hipostas venind împreună, nu este despărțit sau împărțit în două persoane, ci Unul (fiind) și Același Fiu și Unul Născut Dumnezeu, Logosul, Domnul, Iisus Hristos, după cum de sus au (primit) profeții cu privire la El, și cum El Însuși apoi ne-a învățat mai departe și cum (ne învață) acest simbol al Părinților predat nouă – în Calcedon, în ziua 22, a lunii octombrie, a anului 451.”

Traducere din greacă de Marius Cruceru

Citește textul din Ioan 14:8-11 și mulțumește-I Domnului Iisus Hristos că a venit să ne arate cum și cine este Dumnezeu, că El este Dumnezeu adevărat și că, privind la El, viața noastră capătă sens.

“Doamne”, I-a zis Filip, “arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.” Iisus i-a zis: “De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: “Arată-ne pe Tatăl”? Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl,

care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.

Ioan 14:8-11

MARȚI: *Lucrarea Tatălui și a Fiului*

Coloseni 1: 12-14

OBSERVĂ:

Privind și la versetele 12-13, observă ce a făcut Tatăl pentru noi. Ce ni se spune în versetul 14 că avem în Domnul Iisus Hristos?

MEDITEAZĂ:

Lucrarea Tatălui și lucrarea Fiului nu pot fi disociate, dar ne putem gândi la ele privind ce a făcut fiecare Persoană a Trinității. Pavel ne arată că Tatăl ne-a înfiat (dându-ne o moștenire), facem parte împreună cu sfinții din împărăția luminii, deoarece Tatăl ne-a salvat de sub dominația și puterea întunericului. Suntem acum în Împărăția Fiului dragostei Lui. Mântuirea noastră este mult mai mult decât ne putem imagina! Pavel trece foarte lin spre ce a făcut Fiul pentru noi și ne spune că în El avem răscumpărarea și iertarea păcatelor. Cineva a plătit pentru ca noi să putem fi înfiați, să fim moștenitori, strămutați, răscumparați (deci liberi) și iertați. În versetele ce vor urma, Pavel ne va spune cine este El, Fiul, Mântuitorul nostru.

APLICĂ:

Ești chemat să înțelegi ce a făcut Dumnezeu pentru tine și să trăiești aceste adevăruri. Roagă-te Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt și mulțumește pentru ceea ce a făcut El pentru tine, folosind ce ai citit și înțeles din aceste versete. Poți să scrii mai jos rugăciunea ta.

MIERCURI: *Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu* Coloseni 1: 15**OBSERVĂ:**

Ce afirmă Pavel despre Domnul Iisus Hristos?

Notează cele două afirmații.

Citește și Ioan 1:1-2 și Evrei 1:1-3.

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă aceste câteva cuvinte par simple (unii cred că ele erau începutul unui imn cunoscut în biserica primară și care ar continua până la versetul 18), ele ne spun foarte mult: Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu, este Dumnezeu revelat așa încât noi, oamenii, să îl putem vedea.

Vedeți și dialogul Domnului Iisus cu ucenicii din Ioan 14, când afirmă: “Filipe, cine m-a văzut pe mine L-a văzut pe Tatăl”.

În toate pasajele de mai sus se face afirmația fără echivoc că Iisus este Dumnezeu. Chiar dacă unii (cum ar fi Martorii lui Iehova) vor să sucească acest text pentru

a afirma că Domnul este creat și parte din creație, Pavel, prin expresia “*primul născut din toată zidirea*” face trecerea spre următorul punct, și anume, relația Domnului cu creația. Ni se spune, astfel, că toată creația este a Lui și pentru El, că are asupra ei “*dreptul de întâi născut*”. S-au făcut multe speculații pe acest text, dar dacă vom corela cu textele din Evrei și Ioan, precum și cu versetele care urmează, nu ne vom putea rățăci.

APLICĂ:

Recitește crezul de la Calcedon despre persoana Domnului Iisus Hristos. Ia-ți timp și meditează la Persoana Sa. Închină-te Lui alegând cuvinte care să exprime cine este El.

JOI: *Domnul Iisus Hristos este Creatorul*

Coloseni 1: 16-17

OBSERVĂ:

Ce se spune despre cauza creației, scopul creației și susținerea creației?

MEDITEAZĂ:

De ce ne spune textul că El este “*întâi născut din toată zidirea*”?

Pentru că “**prin** El au fost făcute toate lucrurile
cari sînt în ceruri și pe pămînt,

*cele văzute și cele nevăzute:
fie scaune de domnii,
fie dregătorii,
fie domnii,
fie stăpîniri. “*

*Pentru că “**Toate** au fost făcute prin El și pentru El.”*

*Pentru că “**El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.**”*

Hristos Iisus, Domnul, este Creatorul (cauza necauzată); Cel prin care s-au făcut toate câte sunt, atât cele care le percepem, cât și cele nepercepute de noi acum. El este scopul, în El și doar în El toate își găsesc menirea și sensul. El este înainte de creație, dar este și Susținătorul, Cel care întreține existența celor create.

APLICĂ:

Haideți să nu obosim cu închinarea noastră! Hristos, Domnul, o merită! Veniți înaintea Lui cu o rugăciune în care să folosiți ce ați învățat despre El din acest text.

VINERI: *Domnul Iisus Hristos este unic*

Coloseni 1: 18 - 20

OBSERVĂ:

Repetarea expresiei “*întâi născut*” și explicația care urmează imediat
Ce se afirmă despre Hristos? Fă o listă!

MEDITEAZĂ:

Pavel Îl numește pe Domnul Hristos: cap al trupului (adică al bisericii); începutul noii creații prin înviere, Cel menit să aibă întâietatea în toate.

Dar Hristos este și mai mult: El este Cel în care locuiește toată plinătatea. Ce înseamnă acest lucru? Pavel revine și ne spune în 2:9 *“Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”* Această afirmație vine să clarifice că Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu, nu *“un dumnezeu”* sau, cineva cu puteri dumnezeiești printre alte ființe asemănătoare. El este Fiul din Sfânta Treime, iar în afara Sfintei Treimi nu este nicio altă ființă care să aibă atributele dumnezeirii.

Și tocmai aici vine vestea extraordinară pentru noi, că Cel care ne-a mântuit este Dumnezeu. Sau, așa cum spune Pavel în 2 Corinteni: *“Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine”*.

Cel care ne-a împăcat cu Dumnezeu, Cel care a plătit prețul vinovăției noastre este Domnul Iisus Hristos. El va purta semnele mântuirii noastre, ca Miel care *“părea junghiat”*. Ce Mântuitor minunat!

APLICĂ:

Să presupunem că un prieten îți spune că este bine că ești creștin, pentru că aceasta te ajută pe tine să fii mai bun, dar că este exagerată pretenția că Iisus Hristos este singura cale.

Care sunt lucrurile pe care le-ai învățat despre Hristos Domnul din aceste pasaje și care te ajută să îi dai un răspuns? Nu este important să îi arăți că ai dreptate, ci să îi arăți Cine este Hristos. Încearcă să scrii argumentele tale folosind ce ai învățat. Roagă-te și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru mântuirea Lui, care este peste orice așteptare omenească!

SÂMBĂȚĂ: *Și noi avem un rol**Coloseni 1: 21-23***OBSERVĂ:**

Ce pronume sunt folosite în aceste versete?
 Cum suntem descriși și în câte ipostaze posibile?
 Ce trebuie să facem noi?

MEDITEAZĂ:

Din vrăjmași și străini, acum avem în Hristos o nouă identitate definită prin: sfinți, fără prihană și fără vină. Este o realitate pe care nu am obținut-o prin efort propriu, ci prin jertfa lui Hristos.
 Dar noi nu suntem niște roboți. Avem o responsabilitate, iar aceasta este reală: rămânerea în Evanghelie.

Este absurd ca cineva, odată ce a înțeles Cine este Mântuitorul, să-și dorească să se abată și să încerce să se mântuiască prin efort propriu sau să adauge ceva la Vestea Bună. Dar faptul că sună absurd, nu înseamnă că este imposibil. De fapt, sunt multe pasaje din Noul Testament care ne îndeamnă “să păstrăm”, “să ne ținem tari”, “să creștem”, “să nu părăsim” etc.

Avem responsabilitatea să ne lăsăm tot mai mult cucerți de Hristos și să ne pocăim de toate înclinațiile spre “auto-mântuire” pe care le descoperim în noi.

APLICĂ:

Cum faci să îți amintești și să trăiești Evanghelia zilnic?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cine este Domnul Iisus Hristos? Haideți să ne luăm 10 minute în care să sintetizăm ce am învățat!
2. De ce este important că Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu?
3. De ce nu este acceptabilă afirmația: *“Hristos este o cale spre Dumnezeu, dar nu Calea. El este doar un mare învățător printre alți inițiatori de religii.”*?
4. Ce înseamnă pentru noi, practic, să trăim Evanghelia zilnic? Cum facem asta?

SĂPTĂMÂNA 3

Ce înseamnă practic pentru Pavel "să trăiesc în/cu/prin Hristos" și ce învățăm noi?

Coloseni 1: 24-2:7

LUNI: *Privire de ansamblu*

Coloseni 1: 24-2:7

CITEȘTE:

Citește tot pasajul.

OBSERVĂ:

Despre cine se vorbește în acest paragraf?

Observă nota personală a textului.

Ce afirmații se fac despre Hristos?

Ce afirmații face Pavel despre sine?

MEDITEAZĂ:

Pavel, ca apostol, este conștient de responsabilitatea slujbei sale. În versetul 25, cuvântul "isprăvnicie" este în greacă "oikonomian", adică administrarea unei gospodării sau averi. Dar slujba lui Pavel este centrată în cine este Hristos, și aici este toată diferența. Pavel nu este îndrăgostit de slujbă, ci de Hristos, și de aceea nu atrage atenția asupra lui, ci asupra lui Hristos.

Hristos este totul pentru Pavel, nu pentru că astfel Pavel are un sens și un scop în viață, ci pentru că Hristos este cu adevărat totul.

APLICĂ:

Ce te ține strâns legat de biserică, de grup, de alți credincioși? Identitatea, sensul utilității, rolul pe care îl ai, slujba...?

Apropie-te în rugăciune de Domnul Iisus Hristos și cere-I să te ajute, prin Duhul Sfânt, să te îndrăgostești tot mai mult de El.

MARȚI: *Slujba lui Pavel*

Coloseni 1: 24-25

OBSERVĂ:

Pornind de la observațiile de ieri, adâncește-ți privirea în ce spune Pavel despre sine, despre Biserică și despre slujba sa specială.

Citește în completare și Faptele Apostolilor 9:1-22; 20:17-38; 22:1-21; 26:1-29.

MEDITEAZĂ:

Pavel este conștient că are o chemare și o lucrare speciale. Textele din Faptele Apostolilor sunt și ele grăitoare în acest sens. În versetul 25, el este foarte precis legat de faptul că Dumnezeu completează (întregește) revelația Sa prin el. Aici intervine rolul său specific de apostol.

Dar Pavel vede și înțelege că circumstanțele în care se află – fiind lipsit de libertate – au și ele un sens. El nu suferă singur, ci împreună și pentru Hristos, el fiind parte a trupului lui Hristos, Biserica. Suferința lui face parte din suferința trupului lui Hristos.

Chiar dacă chemarea lui Pavel – și a apostolilor – este una specială, nu înseamnă că nu avem nimic de învățat din acest pasaj. A fi parte din Biserică, astăzi și aici, înseamnă să fim trupul lui Hristos în generația, orașul și contextul nostru.

APLICĂ:

Roagă-te să fii credincios în ceea ce ai de făcut, ca parte a trupului lui Hristos. Viața ta cu Hristos trebuie să aducă roadă în caracter, în slujire, în relații, în comunicare, în familie, în (aici poți completa tu).

Cere putere de la Duhul Sfânt să fii ceea ce ești chemat să fii.

MIERCURI: *Hristos în noi**Coloseni 1: 26-27***OBSERVĂ:**

Ce cuvinte se repetă?

Ce spune Pavel despre trecut, prezent și viitor?

MEDITEAZĂ:

Când privim o sămânță, nu putem observa viața în stare embrionară care se află în ea. Când Pavel ne spune că Hristos este în noi, el nu face referire la o trăire subiectivă, ci la principalul fundament pentru speranța creștină. Dumnezeu vrea să locuiască în noi. Trinitatea este în întregime implicată în mântuirea noastră.

Suntem cuprinși într-o realitate a prezenței lui Dumnezeu așa de înaltă, încât nu a fost anticipată în toată amploarea ei. Pavel o numește taină, de două ori și în două ipostaze: (1) “ținută ascunsă din veșnicii” și (2) ”făcută cunoscută acum”. Să ne amintim ce spunea Domnul Iisus în rugăciunea din Ioan 17: 20-24.

“Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una. Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slava pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.”

APLICĂ:

Cum privești tu viitorul? De ce?

Care sunt implicațiile practice ale realității “Hristos în voi” din viața ta?

Ce înseamnă asta pentru biserica locală?

JOI: *Domnul Iisus Hristos - mesajul nostru*

Coloseni 1: 28-29

OBSERVĂ:

Verbele care definesc slujba lui Pavel și ale credincioșilor.

Către cine se îndreaptă lucrarea creștină (observați accentul lui Pavel manifestat prin repetiție)?

MEDITEAZĂ:

Pavel este foarte clar în ceea ce privește mesajul pe care îl are de transmis și metoda de a se verifica, dacă face ce este important să facă.

Mesajul creștin este în esență: *“Iată cine este Hristos și ce avem în El”*.

Iar dacă vrem să verificăm că facem ce trebuie să facem, metoda este să ne punem următoarele întrebări:

- Ceea ce fac îi ajută pe oameni să se apropie de Hristos?
- Fie că este vorba de propovăduire, sfătuire sau învățare, toate acestea conduc la oameni desăvârșiți în Hristos?

Veți spune *“cum adică desăvârșiți?”* sau *“ehee, eu nu sunt nici pe departe desăvârșit”*. Corect! Observați însă expresia: *“desăvârșit în Hristos”*. Pavel nu vrea să înfățișeze oameni desăvârșiți sau perfecți (desăvârșiți în realizările și performanțele lor spirituale – acesta este un drum pe care el a fost deja și a văzut că este înfundat), ci oameni care depind 100% de Hristos. Ei au împlinirea, valoarea și viitorul lor legate total de Hristos. El este desăvârșirea noastră!

În text se repetă de trei ori *“pe orice om”*. Pavel știe că mesajul evangheliei se adresează tuturor. Ce provocare pentru biserica de astăzi!

Mai ales în mediul urban și însingurat.

Observați în Faptele Apostolilor 15:35 cine propovăduia, cine vorbea despre Hristos în Antiohia?

Un alt lucru este că Pavel nu se vede singur. Da, el face tot ce îi stă în putință, dar este deplin conștient de Cine lucrează în el.

APLICĂ:

Îi ajutăm noi pe oameni să facă un pas mai aproape de Hristos?
Cum faci asta concret?

Pe de altă parte, tu te lași crescut și învățat în Hristos? Este El, și doar El, desăvârșirea ta ca persoană?

VINERI: *Hristos - revelația completă*

Coloseni 2: 1 - 5

OBSERVĂ:

Textul a devenit din nou foarte personal.

Ce aflăm despre bisericile din cele două localități menționate?

Ce își dorește Pavel pentru aceste biserici?

Cum este prezentat Hristos?

Ce spune Pavel despre scopul celor afirmate despre Hristos?

MEDITEAZĂ:

Pavel, chiar dacă nu îi cunoștea personal pe cei din Colose, știe ce își dorește pentru ei. Am văzut acest lucru și în rugăciunile din capitolul întâi.

Practic, el repetă cele spuse anterior, punând accentul pe încurajare, pe unitate în dragoste, pe cunoașterea lui Hristos ca Cel în care sunt *“ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”* și pe credința în El.

De ce se repetă Pavel și de ce pune accent pe Hristos, arătând că în El sunt toate comorile înțelepciunii și ale științei?

Răspunsul îl dă tot Pavel, în versetul 4. Colosenii erau în pericolul de a fi înșelați prin vorbiri amăgitoare. Și ei, ca și noi, trebuie să facă ceva pentru a se păzi de astfel de pericole. Un prim pas esențial este să înțelegem cine este Hristos și ce avem în El. Vom vedea mâine și un alt îndemn foarte important.

APLICĂ:

Cuvintele *“Domnul Iisus Hristos”* pot suna pentru noi ca un fel de mantră. Le putem repeta la nesfârșit fără ca ele să fie și încărcate cu conținut. Suntem chemați să înțelegem, să îl cunoaștem tot mai mult!

Această epistolă nu este doar Hristo-centrică, ci și Hristo-totală!

Apostolul parcă vrea să ne strige: “înțelegeți voi Cine este El și ce avem noi în El?”

Gândește-te la un adevăr despre Hristos pe care vrei să îl împărtășești cu grupul la următoarea întâlnire. Motivează ce înseamnă pentru tine această realitate.

SÂMBĂȚĂ: *Umblarea noastră în Hristos*

Coloseni 2: 6-7

OBSERVĂ:

Îndemnurile pe care le dă Pavel.

Fă o listă cu felul în care trebuie să umblăm în Hristos.

MEDITEAZĂ:

Pavel știe că biserica din Colose nu este și nu va fi ferită de tot felul de valuri de învățături care tind să abată privirea de la Hristos și să creeze confuzie privind viața cu și în Hristos.

Completând îndemnul pe care l-am amintit ieri –a înțelege Cine este Hristos–, Pavel ne vorbește despre statornicie, dar despre o statornicie dinamică. Asemenea unui copac care își înfige rădăcinile în pământ și crește, devenind tot mai puternic, ancorat în terenul de sub el, creștinul este chemat să rămână în ce știe despre Hristos, dar să rămână sporind în credință. Nu suntem chemați să ne oprim din creștere, deoarece Cel în care credem este nemărginit.

APLICĂ:

Ce ai înțeles despre Domnul Iisus Hristos la începutul credinței tale? Vezi o creștere?

Care sunt lucrurile pe care le faci și care te ajută să crești?

Care sunt lucrurile din viața ta care te împiedică sau care te împiedicau în trecut să crești în credință?

Ce faci să te eliberezi din aceste situații sau să nu cazi din nou în aceste capcane?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ne ajută ce facem la grupurile de ucenicie să ne apropiem de Hristos? Argumentați?
2. Cum putem evalua dacă o învățătură sau o practică religioasă este bună, dreaptă, adevărată?
3. Care sunt lucrurile concrete din viața voastră care vă ajută să creșteți în relația cu Hristos?

SĂPTĂMÂNA 4

Totul deplin în El

LUNI: *Prudența și discernământul creștinului*

Coloseni 2:8

OBSERVĂ:

Care este pericolul la care trebuie să fie atent creștinul, conform acestui verset?

Cum poate fi amăgit creștinul? Observă sursele amăgirii.

MEDITEAZĂ:

Scriptura ne îndeamnă în repetate rânduri la prudență și discernământ. Unul dintre cele mai mari pericole pentru creștinul sincer sunt învățăturile stricate, descrise aici ca fiind “*amăgire deșartă*”. Ele deviază credinciosul de la adevăr și, în final, nu oferă nimic decât deșertăciune (în contrast cu plinătatea descrisă în v. 9).

Expresia “*să nu vă fure*” sugerează un act subtil de înșelare. Trebuie să ne așteptăm ca ereziile să vină frumos, atractiv împachetate, uneori foarte asemănătoare cu adevărul. Ca să le deosebim e nevoie de atenție și de cunoașterea profundă a adevărului.

Atenționarea din acest verset cu privire la filozofie i-a făcut pe unii creștini să respingă orice asociere cu această ramură a cunoașterii, considerând-o păcătoasă. Termenul filozofie înseamnă dragoste pentru înțelepciune, ceea ce, în general, este un lucru bun. Însă aici, Pavel nu se referă la filozofie în sens larg, ci la un anumit curent filozofic. În mod specific, apostolul se referă la curentul gnostic care învăța o cunoaștere a lui Dumnezeu bazată pe „datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.” Desigur, trebuie să ne folosim totdeauna discernământul biblic, atunci când intrăm în contact cu orice fel de idei. Toate încercările omului de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a înțelege lumea, dacă-L exclud pe Hristos, vor sfârși în amăgire deșartă.

APLICĂ:

Cum cultivi discernământul spiritual în viața ta?

Pe ce se bazează cunoașterea ta de Dumnezeu? Pe ce se bazează înțelepciunea ta? Pe revelația biblică dată prin Hristos sau pe tradiții și idei filozofice?

MARȚI: *Totul deplin în El**Coloseni 2:9-10***OBSERVĂ:**

Notează tot ce afli despre Hristos din acest text:
Coloseni 2:9-10.

MEDITEAZĂ:

În contrast cu amăgirile deșarte, cunoașterea lui Hristos înseamnă cunoașterea lui Dumnezeu. Pentru că doar în El, Dumnezeu locuiește pe deplin.

Cine ar putea să-L conțină pe Dumnezeu pe deplin? (2 Cronici 6:18 - “Dar ce, să locuiască Dumnezeu cu adevărat împreună cu omul pe pământ? Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde, cu cât mai puțin această casă pe care am zidit-o eu”). Doar Dumnezeu îl poate cuprinde deplin pe Dumnezeu. Versetul 9 este o afirmare clară a divinității lui Hristos.

Din moment ce îl avem pe Hristos, iar Dumnezeu însuși este în Hristosul întrupat și este în El pe deplin, oare ce i-ar mai putea lipsi credinciosului?

Uneori, creștinul tulburat, lipsit de pace și nemulțumit cu ce are, poate fi amăgit să caute experiențe speciale, adăugând la credința sa diverse practici sau idei nebiblice. Unele dintre acestea vin din iudaism, altele reprezintă chiar filozofii sau religii păgâne.

Apostolul ne amintește că împlinirea noastră nu poate fi decât în Hristos. Dacă nu sunt împlinit cu ceea ce am în Hristos, nu înseamnă că El nu e îndeajuns, ci mai degrabă că încă nu l-am cunoscut așa cum trebuie. Iată de ce apostolul Pavel se “luptă” atât de mult ca ei să-L cunoască pe Hristos:

Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup; pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.

(Coloseni 2:1-3)

APLICĂ:

Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare. (1 Corinteni 1:30)

Este Hristos îndeajuns pentru tine în ce privește cunoașterea lui Dumnezeu? Dar pentru mântuirea și pacea ta sufletească? Este El îndeajuns pentru scopul vieții tale?

În ce aspecte ale vieții încă nu experimentezi împlinirea în Hristos? Roagă-te specific lui Dumnezeu ca să-L cunoști pe Hristos și să descoperi că El îți este îndeajuns și în acele privințe.

MIERCURI: *Eliberare deplină**Coloseni 2:11-12***OBSERVĂ:**

Scrie tot ce afli despre cel credincios din aceste versete.

MEDITEAZĂ:

În versetele următoare, Pavel va enumera o serie de binecuvântări duhovnicești pe care credinciosul le are deja în Hristos. Ceea ce tăierea împrejur vechi-testamentară doar simboliza, și anume dezbrăcarea de firea păcătoasă, îndepărtarea naturii corupte de păcat, este realizat acum în Hristos. Chiar dacă nu este tăiat împrejur fizic, credinciosul este “tăiat împrejur” spiritual, în Hristos (Romani 2:29). Astfel, el deja experimentează eliberarea de puterea păcatului, eliberarea de tirania firii sale pământești.

Această “tăiere împrejur,, este realizată prin îngroparea și învierea noastră împreună cu Hristos. Crezând în El, noi suntem identificați cu El. Astfel, beneficiile spirituale ale îngropării și învierii Lui ne sunt și nouă imputate. Îngropați fiind cu El, noi am murit față de păcat și nu mai datorăm nimic firii noastre pământești. Înviați fiind cu El, trăim și noi viața nouă eliberată de puterea păcatului (Romani 6:1-14).

Aceste realități atât de profunde sunt amintite în cadrul botezului, care exact aceasta simbolizează: îngroparea și învierea împreună cu Hristos.

APLICĂ:

Unde cauți tu eliberarea de puterea păcatului? Îți este Hristos îndeajuns pentru aceasta? Cum poți aplica practic acest adevăr biblic?

JOI: *Iertare deplină*

Coloseni 2:13-14

OBSERVĂ:

Scrie tot ce afli despre cel credincios din aceste versete.

MEDITEAZĂ:

Pavel continuă să ne prezinte binecuvântările dobândite prin jertfa lui Hristos. El ne arată ce avem deja în Hristos, motiv pentru care creștinul nu trebuie să caute aceste lucruri în altă parte.

Datorită jertfei lui Hristos, noi am fost înviați spiritual în sensul că am devenit receptivi față de Dumnezeu, dar și în sensul că am primit viața veșnică. Învierea lui Hristos, și odată cu El și învierea noastră, semnifică iertarea și justificarea noastră (Romani 4:25).

Nimeni și nimic nu ne poate face mai vii decât ne-a făcut deja învierea lui Hristos. Nimeni și nimic nu ne poate ierta mai mult decât ne-a iertat deja Dumnezeu prin Domnul Iisus. Și El ne-a iertat toate păcatele, trecute, prezente și viitoare.

Versetul 14 explică cum am fost iertați de păcatele noastre. Pentru omul păcătos (așa cum am fost fiecare din noi), Legea lui Dumnezeu devine un capăt de acuzare pentru că niciun om nu o poate împlini (Romani 3:19-20). Dar, Hristos, ca unul care a împlinit pe deplin Legea lui Dumnezeu, S-a dat pe Sine la moarte pe Cruce, luând astfel asupra Lui vina pe care o aveam fiecare în fața Legii lui Dumnezeu. Altfel spus, jertfa lui Hristos a înlăturat complet acuzația Legii față de creștin.

APLICĂ:

Crezi că poți completa sau mai trebuie să adaugi ceva la jertfa lui Hristos pentru iertarea ta? Îți este îndeajuns lucrarea Lui pe cruce? Crezi că faptele tale bune sau alte ritualuri religioase ar face vreo diferență în ce privește iertarea ta? Mulțumește lui Dumnezeu pentru ceea ce ai în Hristos.

VINERI: *Victorie deplină**Coloseni 2:15***OBSERVĂ:**

Ce afli despre lucrarea lui Hristos din acest verset?

MEDITEAZĂ:

Crucea lui Hristos nu este doar o amintire a morții, ci și un semn al victoriei asupra autorităților demonice (Coloseni 1:16; 2:10). Înlăturând vina și puterea păcatului, prin cruce, Hristos a scos pe cei credincioși din „cârligul” diavolului. Diavolul nu ne mai poate acuza în fața lui Dumnezeu, pentru că noi am fost socotiți neprihăniți. De asemenea, creștinul nu mai poate fi constrâns de cel rău ca să-i facă voia. Diavolul și demonii lui au fost dezarmați și făcuți de rușine. Evident, aceasta nu înseamnă că nu mai putem fi ispitiți, sau atacați, sau amăgiți de cel rău (Efeseni 6:11-12...). Crucea lui Hristos, însă, ne asigură că diavolul este învins și nu are nicio autoritate asupra noastră. Creștinul este copilul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu își apără copiii.

Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi. Dumnezeuul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Iisus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți.

(1 Petru 5:8-10)

APLICĂ:

În ce fel biruința lui Hristos prin cruce asupra demonilor îți conferă pace în bătaia spirituală?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru poziția pe care o ai în Hristos și pentru siguranța ce decurge de aici.

SÂMBĂTĂ: *Aprofundează*

CITEȘTE:

Recitește Coloseni 2:8-23. Citește și Efeseni 1:3-23.

Scrie cu cuvintele tale care sunt binecuvântările pe care le ai în Hristos.

Dacă te-ar întreba cineva „De ce este așa de important să crezi în Hristos?”, ce i-ai răspunde în lumina celor învățate până acum din această epistolă?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. De ce este așa de importantă cunoașterea lui Hristos? Ce rol joacă cunoașterea doctrinei în acest sens?
2. Cum înțelegeți în mod concret Coloseni 2:10?
3. De ce credeți că e important să ne găsim „împlinirea în Hristos”?
4. Ce anume din textul din această săptămână v-a mișcat inima în mod special?
5. Ce răspuns credeți că e adecvat în fața acestor adevăruri atât de mărețe despre Domnul Iisus Hristos?

SĂPTĂMÂNA 5

Cunoașterea lui Hristos - adevărata spiritualitate

LUNI: *Liberi de prevederile Legii*

Coloseni 2:16-17

OBSERVĂ:

Ce legătură indică în text conjuncția “dar” (Nimeni dar...)?

Care sunt lucrurile cu privire la care creștinul nu poate fi judecat?

Care este relația între aceste elemente prevăzute de Lege și Hristos?

MEDITEAZĂ:

Porunca din versetul 16 este o consecință logică ce derivă din versetele anterioare. Cu alte cuvinte, dacă în Hristos avem totul deplin, și El ne-a făcut liberi de vină și de acuzația Legii împlinind-o, atunci creștinul nu trebuie să se lase afectat de judecata acuzatoare a iudaizatorilor. Aceștia, inspirați de duhuri necurate, perverteau Evanghelia, cerându-le creștinilor să se întoarcă la ținerea Legii.

Legea, chiar dacă este dreaptă și bună (Romani 7:12; 1 Timotei 1:8), nu constituie decât umbra, adică simbolul lucrurilor viitoare (forma, proiecția întunecată a unui corp). Ea a indicat înspre Hristos (Galateni 3:24-25) care este „trupul” = corpul care proiectează umbra, esența. Oricât de exactă și corectă ar fi umbra, ea nu poate înlocui esența. A te întoarce la Lege, la urmarea simbolurilor, înseamnă a nesocoti „trupul”, pe Hristos. Aceasta era, și este și azi, înșelăciunea demonică a iudaizatorilor. A te concentra pe studiul pozei unui copil sau părinte, când el e de față cu tine, poate însemna ignorarea și chiar disprețuirea lui.

APLICĂ:

Ce ai putea să răspunzi cuiva care te acuză că nu ții Legea și, în special, sabbatul?

MARȚI: *Ai grijă de premiul alergării*

Coloseni 2:18

OBSERVĂ:

Care este pericolul menționat în acest text?

Care sunt motivațiile celor ce aduc învățături străine Evangheliei?

MEDITEAZĂ:

Urmarea învățăturilor false are cu sine pericolul pierderii premiului alergării, sau al răsplătirii cerești. (a nu se înțelege pierderea mântuirii. Vezi și 1 Corinteni 3:10-15). Traducerea Ortodoxă Sinodală scrie: „*Nimeni să nu vă smulgă biruința...*”. Imaginea este a unui atlet care, prin manipularea din partea altora, ajunge să fie descalificat pentru că nu a respectat regulile competiției.

Nu se știe foarte exact care erau credințele gnosticilor din acea perioadă. Dar e foarte probabil ca acestea să-l fi prezentat pe Domnul Iisus Hristos mai mult ca pe un înger (mai ales că ei aveau o problemă în a accepta întruparea). Și astăzi sunt voci care spun că noi nu suntem vrednici să ne adresăm direct lui Dumnezeu și, deci, avem nevoie de mijlocitori umani între noi și Dumnezeu. Este foarte probabil ca închinarea la îngeri, la care face Pavel referire, să vizeze acest tip de învățătură.

Ceea ce în mod aparent era o manifestare a smereniei, Duhul Sfânt demască ca fiind o formă de mândrie deșartă. Ori de câte ori cineva nu ascultă de învățătura Biblică, chiar dacă o face într-o direcție a stricteții, sau a smeririi și umilirii de sine, nu face decât să se pună pe sine deasupra Cuvântului lui Dumnezeu. Iar acest lucru denotă mândrie spirituală. Adevărata smerenie nu vine din auto-umilirea noastră sau din a ne disprețui pe noi înșine. Aceasta se manifestă în acceptarea și supunerea noastră față de Cuvântul lui Dumnezeu (1 Timotei 2:5; Matei 4:10; Apocalipsa 22:8-9).

APLICĂ:

Ce trebuie să faci ca să nu ți se răpească premiul alergării?

Cum distingi smerenia autentică de smerenia falsă?

MIERCURI: *Ține-te strâns de Hristos*

Coloseni 2:19

OBSERVĂ:

Care este condiția pentru creșterea trupului, conform acestui text?

Cine produce creșterea?

MEDITEAZĂ:

Porunca din versetul 16 este o consecință logică ce derivă din versetele anterioare. Cu alte cuvinte, dacă în Hristos avem totul deplin, și El ne-a făcut liberi de vină și de acuzația Legii împlinind-o, atunci creștinul nu trebuie să se lase afectat de judecata acuzatoare a iudaizatorilor. Aceștia, inspirați Greșeala fundamentală a învățătorilor falși era că ei nu se țineau de Hristos, care este Capul bisericii, ci se hrăneau pe ei și pe alții cu învățături omenești. Comparată cu un trup, biserica se hrănește și crește doar prin ceea ce dă Capul (1 Timotei 4:6; Ioan 15:1-5...).

Alte învățături decât cele venite de la Hristos nu vor produce creștere spirituală. Ele pot aduna mulțimi, pot realiza proiecte, dar nu vor face pe nimeni mai asemenea lui Iisus și nu vor cultiva o comunitate a dragostei centrată în Hristos. Legalismul, libertinismul și centrarea pe orice altceva decât Hristos înfometează spiritual și distrug unitatea bisericii. Pe de altă parte, rămânerea în Hristos – perseverarea în învățătura Sa – hrănește tot trupul și îl face să fie bine încheșat. Nu există liant mai puternic pentru biserică decât dragostea fierbinte pentru Hristos și cuvântul Său!

APLICĂ:

Ce înseamnă practic să rămâi în Hristos, sau să te ții strâns de El?

Cum poți tu contribui în mod practic la unitatea bisericii? Cum se leagă acest lucru de rămânerea ta în Hristos?

JOI: *Morți împreună cu Hristos**Coloseni 2:20-21***OBSERVĂ:**

Care este realitatea statutului celui credincios?

Ce contrast observi în v. 20? Care este nedumerirea lui Pavel?

MEDITEAZĂ:

Ascetismul de origine iudaică, ce acompania concepțiile mistice învățate de gnostici, este confruntat de Pavel printr-o întrebare ce exprimă nedumerire (*de ce... vă supuneți...*). Identificarea creștinului cu moartea lui Hristos implică și moartea față de învățăturile începătoare ale lumii. Cu alte cuvinte, credinciosul a murit față de acele concepții primitive, prin care respectarea unor reguli stricte așa cum sunt descrise în v. 21 erau menite să atenueze sau să îndepărteze vina păcatului. Practici de acest fel sunt întâlnite și astăzi în foarte multe religii.

A trăi pe baza unor astfel de concepții înseamnă a trăi după concepțiile lumii, nu ale Evangheliei.

Întrebarea lui Pavel mustră și scoate la iveală contradicția dintre statutul și purtarea colosenilor, care, se pare că, în parte, fuseseră seduși de falșii învățători.

APLICĂ:

Cum faci deosebirea între ascetismul legalist și înfrânarea sau cumpătarea creștină? (Tit 1:7-8; 1 Corinteni 9:24-27) Ce rol are motivația în acest context?

VINERI: *Falsa spiritualitate**Coloseni 2:20-23***OBSERVĂ:**

Ce trăsături au învățăturile începătoare ale lumii?

MEDITEAZĂ:

Versetele 22 și 23 fac o radiografie a învățăturilor și practicilor gnostice. Nu ni se dă o listă clară a acestor învățături, însă putem vedea trăsăturile, originile, cât și lipsa lor de eficiență.

Chiar dacă aceste învățături au ceva atractiv în ele, având un aspect de înțelepciune, implicând o închinare autoimpusă și fiind asortate cu ascetismul amintit anterior, în final, ele se dovedesc total ineficiente în ceea ce privește viața duhovnicească. Tot ce reușesc să facă este “*să gâdile*”, adică să satisfacă firea pământească.

În contrast cu cunoașterea lui Hristos, aceste învățături sunt de origine omenească și pier odată cu întrebuițarea lor (în sensul că își pierd efectul). Totuși, comportamentele ascetice, care presupun diverse abțineri și renunțări la plăceri, impresionează și astăzi. Ele creează impresia unei spiritualități profunde și autentice, iar creștinul imatur le poate confunda cu o apropiere mai mare de Dumnezeu.

O cunoaștere superficială a Evangheliei și a binecuvântărilor pe care le avem în Hristos predispune spre acest tip de pericol.

APLICĂ:

Îți este jertfa lui Hristos suficientă sau simți că mai ai nevoie să adaugi ceva pentru siguranța mântuirii tale?

Ce elemente din acest text te ajută să ai mai mult discernământ în ceea ce privește demascarea învățăturilor omenești?

SÂMBĂȚĂ: *Aprofundează*

Coloseni 2:8-23

Ce observații noi ai în lumina celor studiate până acum?

Observă și scrie cu cuvintele tale: care sunt poruncile și atenționările directe sau indirecte pe care le găsești în text, adresate credincioșilor?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cum poate credinciosul să se țină strâns de Hristos? Ce rol are Cuvântul? Dar comunitatea?
2. Cum putem ajuta pe cineva care este atras de formele contemporane ale “învățăturilor începătoare ale lumii”?
3. Cum putem cultiva o viață creștină ancorată în harul lui Hristos, caracterizată de evlavie, cumpătate și disciplină, fără să alunecăm în legalismul ascetic sau de alt fel?

SĂPTĂMÂNA 6

Hristos - viața noastră

LUNI: *Umblați după lucrurile de sus*

Coloseni 3:1-2

OBSERVĂ:

Notează care sunt imperativele (poruncile) din aceste versete.

MEDITEAZĂ:

Începând cu capitolul 3, apostolul Pavel trece la partea practică a epistolei, partea aplicativă. Această parte decurge din cea anterioară. Este foarte importantă expresia de tranziție: „*Dacă, deci...*”, expresie, care indică legătura cu partea anterioară. Cu alte cuvinte, ceea ce urmează să li se spună credincioșilor decurge logic din cele scrise până aici și se bazează în special pe actul morții și învierii credinciosului împreună cu Hristos. Acest act a fost amintit și dezvoltat anterior (Coloseni 2:12-13, 20).

Versetele 1 și 2 se referă la aspectul învierii credinciosului la o viață nouă (Romani 6:4). Învierea credinciosului împreună cu Hristos este afirmată ca un fapt realizat, ca o certitudine. Identitatea spirituală, dar și comportamentul creștinului se bazează pe această realitate. Umblarea după lucrurile de sus, cât și gândirea la lucrurile de sus sunt o consecință a faptului că suntem o nouă creație în Hristos (2 Corinteni 5:17). Noi am murit față de păcat și am înviat împreună cu Hristos (Romani 6:5-16). Astfel, toate învățăturile practice, tot codul etic ce va fi prezentat în versetele următoare nu ne este ceva impus din exterior, ci, mai degrabă, o exprimare a identității pe care am primit-o (Evrei 10:16). Acesta face parte din „codul genetic” spiritual pe care l-am dobândit prin jertfa lui Hristos.

Umblarea după lucrurile de sus înseamnă urmărirea scopurilor cerești, cele pe care Dumnezeu le are pentru noi. Acestea trebuie să ne acapareze și gândurile. Lucrurile „de pe pământ” de care nu trebuie să ne preocupăm nu sunt lucrurile fizice, materiale, familia sau sănătatea; acestea sunt parte normală a vieții oricărui om. Lucrurile „de pe pământ” sunt descrise și enumerate în v. 5 și țin de aspecte morale, nicidecum materiale. Ele amintesc puternic de faptele firii pământești.

Creștinul nu se izolează de lume, nu renunță la serviciu sau la obiective materiale, nu. El, însă, le subordonează lui Hristos și face ca toate aceste lucruri și obiective să slujească scopurilor cerești.

APLICĂ:

Meditează și scrie cum faci ca fiecare domeniu al vieții tale să urmărească scopurile cerești? Ce rol are gândirea în acest proces?

MARȚI: *Hristos - viața voastră**Coloseni 3:3-4***OBSERVĂ:**

Care este poziția credinciosului conform acestui text?

Care este așteptarea celui credincios?

MEDITEAZĂ:

Referindu-se, în continuare, la același act al identificării cu Hristos în moarte și înviere, Pavel accentuează moartea credinciosului împreună cu Hristos. Această moarte stă la baza renunțării noastre la lucrurile păcătoase, adică pământești (v. 2, 5). Dar ea mai are o implicație glorioasă. Ea înseamnă că aparținem în totalitate lui Hristos (Romani 6:6-10). Noi am murit față păcat și față de lume ca să aparținem deplin lui Hristos. Creștinul nu trăiește pentru obiectivele pământești ale acestei lumi, ci este complet ancorat în Hristos și este chemat să urmărească lucrurile de sus (v. 1). Nu există o altă viață sau un alt scop pentru copiii lui Dumnezeu decât Hristos.

Expresia “*cu Hristos în Dumnezeu*” indică poziția extraordinară a credinciosului în raport cu Dumnezeu. În același timp, această expresie implică și siguranța maximă pe care o are viața credinciosului.

Arătarea glorioasă a Domnului Iisus Hristos, care este așteptat de toți cei ce cred în El, va însemna și manifestarea gloriei vieții noastre. Aceasta va aduce cu sine arătarea lucrurilor de sus, după care am umblat și la care am gândit.

APLICĂ:

Ce efect are asupra ta adevărul că viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu? Scrie ce gândești și ce simți.

Ce înseamnă pentru tine că Hristos este viața ta? Cum se vede practic acest lucru?

MIERCURI: *Lepădarea vieții păcătoase**Coloseni 3:5-6***OBSERVĂ:**

Cum sunt numite comportamentele și atitudinile descrise în v. 5?

Ce reacție provoacă aceste lucruri din partea lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Data fiind realitatea spirituală în care se află cel credincios, fiind mort față de păcat și viu față de Dumnezeu, realitate în care credinciosul a ajuns în urma identificării sale cu Hristos, apostolul descrie felul în care ar trebui tratate impulsurile firii noastre pământești. Aceste impulsuri păcătoase sunt numite aici „*mădulare ale voastre care sunt pe pământ*” (vezi și v. 2). Această expresie arată cât de profund sunt conectate aceste porniri cu inima noastră. Ele caracterizau viața veche a fiecăruia dintre noi. Erau felul nostru de a fi. Acum însă, suntem făpturi noi (2 Corinteni 5:17), iar acestea nu mai au ce căuta în viața noastră. Am primit o nouă identitate. Am fost sfințiți și făcuți desăvârșiți în duhul nostru prin învierea împreună cu Hristos (Evrei 10:10, 14). Totuși, aceste înclinații, uneori, mai pot bântui viața credinciosului sub forma vechilor obiceiuri, a tiparelor de gândire și emoționale. Aici intervine rolul nostru de a alege să trăim conform noii identități. Credinciosul trebuie să condamne cu fermitate și consecvență orice pornire păcătoasă interioară sau exterioară și să o trateze ca pe ceva străin identității sale.

Creștinul autentic nu trăiește în mod deliberat în astfel de păcate, chiar dacă nu e scutit de ispite care, uneori, produc și căderi accidentale. Limbajul foarte puternic folosit de Pavel în aceste versete reflectă totală incompatibilitate între viața nouă în Hristos și trăirea în păcat ce caracteriza viața veche.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile din viața ta cu care încă te lupți și care trebuie date la moarte? Ce anume faci în acest proces?

JOI: *Înnoirea vieții*

Coloseni 3:7-10

OBSERVĂ:

Ce afli despre identitatea creștinului din acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Referindu-se la lista păcatelor din v. 5, Pavel amintește că și noi le-am practicat, pe când eram din categoria fiilor neascultării. Dar acum, având o identitate nouă (omul cel nou), după ce am lepădat vechea identitate (omul cel vechi, cu faptele lui), se cuvine să lăsăm și obiceiurile omului celui vechi. Acestea sunt descrise atât în versetul 5, cât și în versetul 8. Imaginea generală transmisă este aceea a unei dezbrăcări, lepădări, ca de o haină murdară. Enumerarea acestei liste specifice de păcate relaționale sugerează faptul că unii creștini încă se

confruntau cu ele. De remarcat faptul că chemarea creștinului nu este să se lepede de unele dintre acestea, ci de toate (v.8).

Așa cum omul cel vechi era caracterizat de faptele lui păcătoase, la fel și omul cel nou (noua identitate) este după chipul Creatorului. Astfel, suntem chemați să creștem în manifestarea omului celui nou, pe măsură ce creștem în cunoașterea lui Dumnezeu.

APLICĂ:

Ce motivații găsești în acest text pentru a lepăda păcatul din viața ta?

Ce lucrare face Dumnezeu cu „*omul cel nou*”? Ce rol crezi că ai în acest proces?

VINERI: *Hristos este totul în toți**Coloseni 3:11***OBSERVĂ:**

Ce contrast găsești în acest verset? Ce crezi că vrea să sugereze?

MEDITEAZĂ:

Biserica primară a atras oameni din toate etniile și toate categoriile sociale. Toți erau iubiți și acceptați. Unul dintre efectele foarte vizibile ale adevăratei spiritualități, a îmbrăcării cu omul cel nou este unitatea creștină.

Dragostea pentru Hristos unește cei mai diferiți oameni, fără să trebuiască să le anuleze diferențele (2 Corinteni 5:14, Efeseni 2:14-18). Versetul 11 oferă o imagine contrastantă față de v. 8, care arată opusul unității.

Relațiile noastre sunt modelate de credințele și convingerile noastre. Astfel, Evanghelia adevărată și curată unește, în timp ce învățăturile greșite strică inclusiv relațiile (Galateni 5:15).

Cu mulți ani în urmă, când am venit pentru prima oară la Biserica Bunavestire și am încercat să înțeleg dacă este o biserică sănătoasă în care să mă integrez împreună cu familia, am remarcat faptul că oamenii „nu se dădeau duși” după terminarea serviciului divin. Am luat acest amănunt ca un semn al relațiilor bune între membri și mă bucur că nu m-am înșelat.

Fratele Vasile Taloș a iubit Biserica lui Hristos și a iubit biserica Bunavestire. Acest verset, alături de remarcă plină de duh a unei surori, care, entuziasmată de atmosfera din biserică, a zis că „ *aici nu sunt garduri...*”, a servit ca inspirație pentru această minunată poezie.

*Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur,
nici Scit, nici Barbar, nici liber, nici sclav; Hristos este totul în toate și-n toți
Coloseni 3:11*

*Aici nu sunt garduri să-nstrăineze
nici bariere să limiteze
nici paravane să camufleze
nu mai sunt țarcuri să izoleze
nu sunt hotare să exileze
nu mai sunt ziduri să-ndepărteze*

*Sunt inimi deschise spre semenii lor
sunt punți peste frică, sunt aripi de dor
sunt miei vulnerabili trimiși între lupi,
albini ce adună nectarul în stupi
sunt oi ce-alăptează și-nduhovnesc
pe cei ce Cuvântul ca lapte-l doresc*

*Aici, numai Domnul e totul în toți
El singur trăiește în vii și în morți
Aici, doar Mesia în inimi sfintit
se-nalță prin Duhul ca Domn proslăvit
Aici, prin iubire se leagă cu dor
o singură turmă, un singur Păstor*

*Aici, bunătatea rodește smerit
în solul iertării cu lacrimi stropit
Aici, adevărul în dragoste spus
îndreaptă privirea mereu spre Iisus
Aici, în ogorul cu har semănat,
dreptatea și pacea s-au îmbrățișat*

*Aici, taina slavei, Hristosul în noi,
descoperă harul nădejdi de-apoi
și-aduce în suflet mireasma de sus,
privindu-L în semeni pe Domnul Iisus,
icoana de slavă în frați și surori
a Celui ce ESTE și vine pe nori*

Vasile Al. Talos

APLICĂ:

Cum sunt relațiile tale cu frații de credință? Dar cu cei din afara bisericii? În ce fel Evanghelia modelează relațiile tale?

SÂMBĂȚĂ: *Aprofundează*

Recitește Coloseni 3:1-11

Scrie cu cuvintele tale care este semnificația celor două metafore: (1) a morții și învierii împreună cu Hristos și (2) cea a dezbrăcării de omul cel vechi / îmbrăcării cu omul cel nou?

Citește și Efeseni 4:20-32. Scrie câteva dintre implicațiile practice ale acestor metafore? Ce lucruri dorești să schimbi în viața ta?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Citiți Filipeni 1:21. Cum vă ajută studiul din această săptămână să înțelegeți mai bine acest verset?
2. Cum putem lupta, în mod practic, împotriva păcatelor enumerate în v. 5?
3. Ce ar trebui să facă un creștin care întâlnește în biserică păcatele enumerate în v. 8? Cum ar trebui să se raporteze?
4. Citiți Apocalipsa 5:9. Ce aflăm despre componența bisericii glorificate din acest verset? Ce relevanță are acest lucru cu privire la relațiile dintre noi?

SĂPTĂMÂNA 7

Trăind asemenea lui Hristos

LUNI: *Aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți*

Coloseni 3:12

OBSERVĂ:

Cum sunt numiți credincioșii în acest verset?

Care este verbul din acest verset? Unde l-ai mai întâlnit recent?

MEDITEAZĂ:

Dacă până la acest verset, Pavel a insistat mai mult pe ce nu trebuie făcut, ce trebuie lepădat, de aici încolo va dezvolta aspectele pozitive, acele lucruri ce trebuie cultivate în viața creștinului.

Din nou, el începe prin a aminti și consolida motivația. Creștinismul nu este niciodată o acțiune mecanică. Contează nu doar ce faci, ci și de ce faci. Astfel, tot ce urmează de aici încolo ca îndemn la trăire practică, în asemănare cu Hristos, decurge din identitatea pe care o avem în Hristos. Această identitate este procurată prin jertfa lui Hristos, prin identificarea noastră, prin credință, cu moartea și învierea Sa. Credincioșii din toate națiunile constituie poporul sfânt și preaiubit al lui Dumnezeu (Romani 8:33; 1 Petru 2:9-10; Evrei 10:10,14). Această nouă identitate trebuie îmbrăcată cu „haine” adecvate. „Straiete” omului vechi nu se mai potrivesc omului nou. Doar ceea ce-L caracterizează pe

Hristos ni se potrivește și nouă. Acest verset este în deplin contrast cu versetul 8, care descrie purtarea omului vechi.

Ce frumos e omul cel nou și ce frumoasă e biserica, atunci când se îmbracă astfel! Ce frumoase sunt relațiile și familiile noastre, când ne îmbrăcăm cu îndurare, bunătațe, smerenie și îndelungă răbdare.

APLICĂ:

Cum poți cultiva mai mult aceste trăsături ale omului celui nou? Ce anume te poate ajuta în acest sens?

MARȚI: *Iertarea lui Hristos*

Coloseni 3:13

OBSERVĂ:

Ce i se cere creștinului să facă în acest verset?

MEDITEAZĂ:

Viața bisericii presupune, uneori, și lucruri neplăcute. Toți suntem oameni cu multe slăbiciuni, facem greșeli și ne rănim adeseori, mai ales pe măsură ce relațiile noastre devin mai apropiate. Unitatea bisericii nu poate fi menținută fără îngăduință, acea decizie de a suferi, de a îndura efectele slăbiciunii celuilalt. Îngăduința este o formă mai ușoară a iertării. Este acea atitudine care ne face să trecem cu vederea neajunsurile celorlalți. Dar sunt și lucruri care ne rănesc grav, lucruri care necesită iertare.

Nici biserica primară nu era scutită de astfel de situații. Iertarea lui Hristos este atât modelul, cât și motivația creștinului de a ierta pe alții. Cine este conștient de iertarea primită de la Dumnezeu va dori să o ofere și altora. Așa cum Hristos ne-a iertat pe deplin și necondiționat, și noi suntem chemați să iertăm pe deplin și necondiționat pe ceilalți (Luca 17:3-4; Matei 18:32-33).

APLICĂ:

Mulțumește lui Dumnezeu pentru iertarea pe care ai primit-o prin Domnul Iisus Hristos.

Există vreo relație care necesită îngăduință sau iertare din partea ta? Scrie cine și ce ți-a greșit. Decide să oferi iertare chiar acum, după modelul lui Hristos.

MIERCURI: *Dragostea lui Hristos**Coloseni 3:14***OBSERVĂ:**

Care este verbul folosit în acest verset? Unde l-ai mai întâlnit de curând?

MEDITEAZĂ:

Elementul integrator al maturității creștine, cel ce face ca toate virtuțile să stea în echilibru și armonie, este dragostea. Ea leagă în mod desăvârșit toate elementele vieții creștine amintite până aici. De aceea, dragostea este mai presus de toate acestea (1 Corinteni 13:13). Ea este haina cea mai frumoasă pe care o poate purta creștinul. Lumea va recunoaște pe creștini după semnul dragostei dintre ei. Nu există unitate reală a bisericii decât în dragoste. Ceea ce unește biserica nu sunt predicile, programele sau proiectele, ci doar dragostea fiecăruia pentru Hristos, care se vede în dragostea pe care o avem unii pentru alții. (2 Corinteni 5:14-16)

APLICĂ:

Cum crezi că poți să te îmbraci cu dragoste? Ce resurse ți-a dat Dumnezeu pentru aceasta?

Scrie o rugăciune în care să-i ceri lui Dumnezeu să te crească în dragoste.

JOI: *Pacea lui Hristos*

Coloseni 3:15

OBSERVĂ:

La ce suntem chemați, conform acestui verset?
Care este scopul acestei chemări?

MEDITEAZĂ:

Unitatea creștină se realizează doar într-o atmosferă de pace. Chiar dacă Duhul Sfânt este Cel care ne unește, păstrarea păcii în relații este responsabilitatea noastră (Efeseni 4:1-3, Evrei 12:14).

Așa cum un copil nu se dezvoltă sănătos și echilibrat emoțional dacă lipsește pacea din cămin, tot așa și credincioșii care cresc într-o atmosferă de lupte bisericești vor crește cu sechele și lacune spirituale. O atmosferă caracterizată de pace este singura favorabilă creșterii și maturizării spirituale.

Atunci când în inimile noastre este pace, ea se reflectă și în relații. Iar când aceasta lipsește din relații, putem fi siguri că ea a lipsit mai întâi din inimi.

Sursa păcii noastre este pacea lui Hristos (Romani 5:1). Prin jertfa Sa, El ne-a împăcat cu Dumnezeu, rezolvând astfel cel mai grav conflict din viața noastră - vrăjmășia noastră cu Dumnezeu. De asemenea, pacea lui Hristos aduce liniște cugetului nostru tulburat. Pacea lui Hristos, care întrece orice pricepere, ne învață să acceptăm durerile și nedreptățile vieții, fără să ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu. Pacea lui Hristos ne învață să iertăm și să păstrăm unitatea în familie și în biserică.

Această pace, însă, nu ne cuprinde în mod automat și involuntar, ea este un efect al credinței noastre, o consecință a unei gândiri și umblări ancorate în Cuvântul lui Dumnezeu. De multe ori, o atitudine de recunoștință invită pacea într-un suflet tulburat.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile care amenință pacea din inima ta, din casa ta, din biserică? Ce crezi că ai putea face pentru a cultiva și proteja pacea în fiecare dintre aceste sfere?

VINERI: *Cuvântul lui Hristos*

Coloseni 3:16

OBSERVĂ:

Ce responsabilități au credincioșii unii față de alții, conform acestui text?

Ce afli despre cântare? Ce feluri de cântări ar trebui să cântăm?
Cui se adresează ele?

MEDITEAZĂ:

Un rol deosebit în viața credinciosului îl are Cuvântul lui Hristos. Acesta este înregistrat astăzi în Noul Testament prin scrierile apostolilor. Cuvântul este cel ce hrănește credința noastră, din care decurg toate celelalte virtuți amintite până acum. De aceea, Cuvântul trebuie să locuiască din belșug în noi. Așa cum un trup, ca să crească sănătos și armonios, trebuie hrănit suficient, tot astfel și sufletul nostru trebuie hrănit din belșug cu Cuvântul sfânt. Un creștin „subnutrit” spiritual nu va putea crește prea mult în maturitate și va fi vulnerabil în fața ispitelor și a falselor învățături.

Hrănirea noastră spirituală este o responsabilitate individuală, dar și comunitară. Dincolo de responsabilitatea învățătorilor într-o biserică, fiecare mădular este chemat să împărtășească și cu alții din binecuvântările Cuvântului primit de la Dumnezeu. Grupurile de ucenicie sunt un cadru ideal pentru aceasta, în care fiecare poate împărtăși din ceea ce Domnul i-a vorbit prin Cuvânt. Doar în măsura în care fiecare se hrănește individual din Cuvântul lui Dumnezeu, poate fi în stare să ofere hrană și în comunitate. Ca să-i înveți și să-i sfătuiești pe alții cu psalmi, trebuie să fi citit psalmii înainte...

Cântarea nu este doar o manifestare artistică sau estetică, ea este și un mijloc de închinare și învățătură. Prin cântarea duhovnicească (cea care adresează nevoile duhovnicești) putem fi învățați și sfătuiți, dar în același timp ne închinăm lui Dumnezeu, exprimându-ne recunoștința.

APLICĂ:

Cum poți face să locuiască Cuvântul lui Dumnezeu, din belșug, în tine?
Ce resurse ai la îndemână?

Cum poți face ca în biserica din care faci parte să fie mai mult Cuvânt?
Ce responsabilitate ai tu?

SÂMBĂȚĂ: *Totul în Numele lui Hristos**Coloseni 3:17***OBSERVĂ:**

Cine trebuie să fie motivația centrală a acțiunilor și cuvintelor noastre?

MEDITEAZĂ:

Înainte să adreseze îndemnuri grupurilor specifice de credincioși, apostolul Pavel încheie adresarea comună enunțând acest principiu general, care trebuie să guverneze toate acțiunile și cuvintele noastre. A face sau a spune ceva în Numele Domnului Iisus înseamnă a acționa motivați de dragoste pentru El și de dorința de a aduce glorie Numelui Său.

Dumnezeu acordă mare importanță motivațiilor din spatele acțiunilor noastre. El se uită nu doar la ceea ce facem, ci mai ales la motivul pentru care facem (Filipeni 1:14-17; 2:3; Coloseni 3:24; 1 Corinteni 10:31). Uneori, acțiunea poate părea foarte bună, dar să nu fie deloc plăcută Domnului, pentru că este motivată greșit. Multe fapte bune nu vor trece testul judecății lui Dumnezeu. În cazul altora, se va găsi foarte puțină valoare eternă în ele, pentru că au fost făcute mai mult pentru aprecierea din partea oamenilor, sau cu alte interese (Filipeni 2:19-22; 1 Corinteni 3:11-15). Rareori, motivațiile noastre sunt complet curate. De cele mai multe ori avem nevoie de cercetare și corectare. Este important să dăm atenție motivațiilor noastre și să le corectăm ori de câte ori vedem că ele nu onorează Numele Domnului Iisus.

Așa cum ne îndeamnă și versetul 16, recunoștința trebuie să stea la baza motivațiilor noastre. Cu cât contemplăm mai mult ceea ce a făcut și face Dumnezeu pentru noi, prin Iisus Hristos, cu atât mai mult inimile noastre sunt umplute de recunoștință și dragoste pentru Dumnezeu.

APLICĂ:

Cercetează-ți propriile motivații în ce privește slujirea ta, faptele tale, cuvintele tale. Ce urmăresc ele? Onoarea Numelui lui Hristos sau altceva? Scrie o rugăciune sinceră Celui ce cunoaște inimile și în fața căruia nimic nu este ascuns.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Citiți și Galateni 5:22-25. Cum credeți că se leagă acest pasaj cu cele studiate în săptămâna aceasta despre purtarea creștinului?
2. Cum înțelegeți motivația iertării creștine? Ce ne poate ajuta atunci când ne este greu să iertăm? Ce resurse a pus Dumnezeu la îndemâna noastră?
3. Cum am putea crește mai mult în dragoste, în mod personal, dar și ca grup? Ce resurse ne-a lăsat Dumnezeu?
4. Ce putem face, ca grup, pentru a fi locuiți din belșug de Cuvântul lui Dumnezeu?
5. Citește Fapte 5:1-11. Care credeți că era motivația lui Anania și a Safirei? Unde au greșit ei?

SĂPTĂMÂNA 8

Relația între soții și soți

LUNI: *Privire de ansamblu*

Coloseni 3:18-4:1

OBSERVĂ:

Citiți tot textul și notați categoriile de persoane cărora li se adresează Pavel. Ce ne spune asta despre intenția lui Pavel?

Observați imperativele din text? Ce comunică ele?

Care considerați că este versetul-cheie din acest fragment?

MEDITEAZĂ:

Datorită afirmației sale despre domnia lui Hristos , Pavel se poate adresa femeilor (3:18) și sclavilor (3:22-25), membri ai casei, considerați, în contextul elenistic, nedemni de îndemnuri morale. Pentru că Domnia lui Hristos este esența acestei secțiuni, legătura ei cu pasajele apropiate devine clară. Domnia lui Hristos este un fapt bine stabilit în imnul Hristologic din 1:15-20 și ea devine temelia

discuțiilor despre comportamentul creștinilor. Mărturisirea credincioșilor că Iisus este Domnul trebuie manifestată în viețile lor zilnice, mai ales în cadrul familiei. Soții, tații și stăpânii – considerați capi casei în cultura greco-romană – trebuie să se supună domniei lui Iisus, Domnul tuturor. Soțiile, copiii și sclavii trebuie să recunoască faptul că ei îl slujesc pe Dumnezeu.

APLICĂ:

Cum te ajută domnia lui Hristos din viața ta să te raportezi la cei din jurul tău, mai ales asupra acelora față de care ai autoritate?

Ce trebuie să schimb astăzi în comportamentul meu legat de modul în care mă raportează la cei din viața mea?

MARTI: *Supunerea soțiilor în Domnul**Coloseni 3:18***OBSERVĂ:**

Citește textele: 1 Petru 5:5, Luca 2:51, Romani 13:1, Romani 8:7, Efeseni 5:24.
Ce ne spun aceste texte despre supunere?

Citiți 1 Corinteni 11:3.

Ce comunică aceste relații despre demnitatea celor care se supun?

Citiți Galateni 3:28.

Cum ar trebui interpretat acest text în lumina imperativului din Coloseni 3:18?

MEDITEAZĂ:

“*Supuneți-vă*” este un imperativ prezent reflexiv, care semnifică faptul că soțiile ar trebui să se supună voluntar soților lor. Chiar și așa, această supunere nu diminuează demnitatea și statutul ontologic al soțiilor, argumentul fiind că Însuși Hristos a fost subordonat lui Dumnezeu, fapt ce, pentru Pavel, a devenit baza supunerii soțiilor față de soții lor: “*capul oricărui bărbat e Hristos, capul femeii este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu*” (1Corinteni 11:3). Argumentul teologic conform căruia Pavel nu susține superioritatea unui grup față de alt grup se află în Galateni 3:28: “*Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Iisus.*”

Versetul 18 trebuie citit alături de versetul 19. Aceste versete arată unitatea și responsabilitatea reciprocă a noastră ca membri ai trupului unic al lui Hristos. Interpretarea conform căreia soția trebuie să îl pună pe soțul ei pe primul loc este una greșită. Interpretarea corectă este că soția trebuie să-l pună pe Domnul pe primul loc. Domnia lui Hristos este centrală în acest text.

APLICĂ:

Pentru soți: Cum este modelată relația cu soția mea de realitatea că Hristos este Domn în viața mea?

Pentru soții: Ce înseamnă supunerea, în lumina supunerii față de Hristos în primul rând?

MIERCURI: *Cum se cuvine Domnului*

Coloseni 3:18

OBSERVĂ:

Care este legătura dintre versetul 17 și expresia “Cum se cuvine Domnului”?

Care sunt condițiile acestei supuneri?

MEDITEAZĂ:

Relațiile de supunere sunt garantate de bunătatea și grija Celui căruia ne supunem. Dumnezeu, căruia ne supunem, are grijă de noi și ne vrea binele. Tot astfel trebuie să se comporte și soțul față de soție, părinții față de copii și angajatorii față de colaboratori. Sensul acestui verset în lumina expresiei *“Cum se cuvine în Domnul”* este: Supuneți-vă într-un mod care este cuvenit pentru cei ce sunt în Domnul. Și în acest caz, modelul de smerenie și supunere este Hristos, Domnul. De asemenea, această expresie trebuie văzută și ca o limitare a autorității bărbatului. Atât timp cât este *“în Domnul”*. Cât trăiește după valorile Împărăției. Singurul motiv pentru care subliniem acest aspect este pentru a ne delimita de orice justificare abuzivă a imperativului *“supuneți-vă”*, care nu are nimic din Hristos în el.

APLICĂ:

Cum te porți în familie? Ce lucruri poți schimba tu? Care sunt lucrurile de care trebuie să te pocăiești?

Este comportamentul tău caracterizat de expresia *“În Domnul”*? Dacă nu, ce poți face pentru a schimba asta?

JOI: *Iubirea din partea soților*

Coloseni 3:19

OBSERVĂ:

Într-un context cultural în care bărbații aveau toate drepturile, fără nicio responsabilitate, ce însemnătate are faptul că Pavel se adresează mai întâi soțiilor? De ce credeți că apelează la acest artificiu?

Conform Efeseni 5:25, care ar trebui să fie caracteristicile dragostei pentru soții?

MEDITEAZĂ:

Aceste versete trebuie tot timpul interpretate în contextul cultural în care au fost scrise. În acel context, soții aveau toate drepturile, iar cuvântul “iubiți-vă” era absent chiar și în contextul ebraic în relațiile casnice. Această menționare a dragostei scoate în evidență, la Pavel, noutatea concepției despre căsnicie. Această dragoste nu are doar conotații emoționale sau sexuale, ci exprimă mai ales voința și faptele celui care este dispus să ofere celuilalt toată atenția și grija.

Scopul este renunțarea la egoism, refuzul de a face din noi înșine idoli, așa cum menționa în versetul 5: *“De aceea, omorâți măduarele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.”*

Știind bine că Hristos este domn, închinarea este a Lui, iar soții trebuie să aibă o relație bazată pe iubire și respect, pe grijă și renunțare la sine.

APLICĂ:

Cât de cald și grijuliu mă comport cu cel/cea pe care Dumnezeu l-a pus/a pus-o lângă mine?

Gândește-te chiar acum la un gest de tandrețe cu care poți să-ți surprinzi soțul/soția.

VINERI: *Nu Țineți necaz pe ele!*

Coloseni 3:19

OBSERVĂ:

De ce considerați că Pavel simte nevoia să pună în contrast iubirea soțiilor cu expresia “a nu ține necaz pe ele”?

Sensul expresiei este mai degrabă de a nu fi aspri, duri. În Noul Testament, cuvântul “dur” este folosit cu sensul de amărăciune și are mai multe aplicabilități, toate reflectând refuzul de a se închina lui Dumnezeu. Ce lumină aduce acest lucru versetului de mai sus?

MEDITEAZĂ:

Să nu ratăm ce este esențial! Ce spune Pavel este să împlinim nevoile celuilalt. Să fim sensibili și concentrați pe ce își dorește celălalt. Din acest motiv cred că mariajul, căsătoria, este cel mai profund atelier pentru modelarea caracterului nostru. Concentrarea doar pe nevoile noastre în căsnicie este o capcană care ne face tot mai nefericiți. A cere celuilalt întruna să ne împlinească nevoile înseamnă a face din celălalt un “dumnezeu”. Numai Dumnezeu poate să ne împlinească nevoile profund. Treaba noastră este cum am putea să îl facem pe cel de lângă noi să se simtă mai iubit, mai acceptat și valoros.

Egoismul și centrarea pe sine sunt dușmanul numărul unu în orice căsnicie. Dar dragostea, fără agendă, revărsată pe celălalt vindecă orice rană.

APLICĂ:

Cum influențează îndemnul de a nu fi aspri în rezolvarea conflictelor?

SÂMBĂȚĂ: *O viață trăită prin har**Efeseni 4:21-33***OBSERVĂ:**

Faceți o paralelă între textul de mai sus și Coloseni 3:18, 19. Cum trebuie să fie dragostea dintre soți în lumina acestor texte? Ce iese cel mai mult în evidență?

MEDITEAZĂ:

Cea mai profundă expresie a dragostei este iertarea. Harul nu este doar milă. Dreptatea spune: primești ce meriți. Mila spune: nu primești ce meriți. Dar harul spune: Primești ce nu meriți. Primești mai mult decât meriți. Primești tocmai pentru că nu meriți.

Dragostea pe care o arătăm în familie soților și copiilor noștri este o dragoste modelată de Iisus Hristos. La un moment dat, Iisus se întâlnește la fântână cu o femeie care se dovedește a avea multe probleme emoționale, și care a avut șapte soți. Femeia știa un lucru din experiență. Cu cât se vor ști mai multe despre mine, cu atât voi fi iubită mai puțin. Cu cât vor ști oamenii mai multe din trecutul meu, mă vor lega de el, mă vor defini prin el. Dar întâlnirea cu Iisus o face să înțeleagă un lucru profund. Iisus o iubește, în pofida a tot ceea ce știe despre ea. Expresia profundă a dragostei este următoarea: Știu totul despre tine, și cu toate astea te iubesc. Știu cele mai negre lucruri despre tine, și totuși te iubesc.

Când fiul risipitor se întoarce acasă, Tatăl îl primește și îl îmbrățișează așa cum era – plin de bălegar – nu îi spune să se curățească mai întâi. Acesta este Harul. Dumnezeu este un Dumnezeu “risipitor” în dragoste. Nicolae Steinhardt spune că “Dumnezeu are inimă de boier”.

Un astfel de Har să modelăm și să arătăm în familiile noastre! Dragostea acoperă totul. Iartă, acoperă și nu leagă pe nimeni de trecutul lui.

APLICĂ:

Cum influențează îndemnul de a nu fi aspri în rezolvarea conflictelor?

Citește pilda fiului risipitor din Luca 15:11-32. Roagă-te chiar acum lui Dumnezeu să-ți dea o dragoste ca a Lui pentru cei din jur.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Comentați relația de căsătorie, plecând de la imaginea oferită de Pavel în Efeseni 5:21-33
2. Ce înseamnă supunerea față de soți?
3. De ce apar conflictele în căsătorie? Cum pot fi ele prevenite? Dar rezolvate?
4. Cum arătăm har în mod practic zi de zi?

SĂPTĂMÂNA 9

Domnul casei

LUNI: *Relația tați - copii*

Coloseni 3:18 - 4:1

OBSERVĂ:

Compară Coloseni 3:20 cu Efeseni 6:2. Care sunt diferențele pe care le remarci? De ce sunt importante?

Care este diferența dintre “a asculta” și “a te supune”? Ce semnifică ascultarea în toate lucrurile?

MEDITEAZĂ:

Contextul doctrinar al acestei porunci este trăirea creștinului, care este diferit total de omul neregenerat. Pavel subliniază această transformare începând cu versetul 10: *și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut*. Această îmbrăcare în omul cel nou trebuie să se vadă concret în toate aspectele vieții. Din acest motiv, săptămâna trecută am meditat la relația dintre soți, iar în această săptămână vom discuta despre relația părinți-copii. Copiii nu sunt scutiți de preceptele morale. Ei trebuie să asculte de părinții lor în toate lucrurile. În primul rând, pentru că este o poruncă veche testamentară, Deuteronom (5:16, 4:9, 6:7), dar și pentru că experiența arată că fiii și fiicele noastre se dezvoltă sănătos în cadrul unei relații de ascultare.

Nevoia copiilor cea mai mare este de a primi îndrumare, în dragoste. Pentru asta este nevoie de ascultare.

APLICĂ:

Pentru copii: Ce simți atunci când nu vrei să ascuți?

Pentru părinți: Organizează în această săptămână (sau când îți permite programul) o întâlnire cu mai mulți părinți, în care să discutați modalități prin care puteți să vă ajutați copiii să asculte mai mult.

MARȚI: *Considerația tatălui**Coloseni 3:20; Psalmul 127***OBSERVĂ:**

Citește Psalmul 127. Care sunt imaginile folosite pentru a exprima relația părinți-copii?

Citiți și subliniați cuvântul “*plăcut*” din Romani 12:1, 14:18, Filipeni 4:18. Care sunt lucrurile care plac Domnului? De ce ascultarea de părinți place Domnului?

MEDITEAZĂ:

Poate cea mai mare frustrare a părinților sunt momentele când copiii sunt neascultători. Este o vârstă la care rezultatele refuză să apară. Neascultarea este o problemă a inimii, este o consecință directă a păcatului. Păcatul original a fost neascultarea. Inima rebeliunii este neascultarea. Cum rezolvă părinții problema neascultării? Circulă de ceva timp în societate un curent care încurajează părinții să își lase copiii să facă singuri propriile alegeri. Să existe cât mai puține intervenții din partea lor. Filozofia din spatele acestei idei este că, în mod fundamental, copiii sunt buni. Scriptura și chiar experiența dovedesc că lucrurile stau diferit. Copiii se nasc în păcat, adică cu o aplecare spre rebeliune. Astfel că cea mai mare nevoie a lor este să fie învățați ascultarea, în dragoste. Să li se arate calea, să li se pună reguli clare într-o atmosferă de înțelegere. Rolul părinților este să păstorească și să modeleze inimi, nu comportamente. Astfel, ascultarea nu trebuie să fie “dezlipită” de dragoste. Ascultarea fără dragoste este îndoctrinare; ascultarea împodobită de dragoste este calea spre inima copilului. Părinții sunt chemați să păstorească și să modeleze inimile copiilor, nu doar comportamentul lor.

APLICĂ:

Care este pentru tine cel mai greu lucru legat de disciplinarea copiilor? De ce crezi că este greu?

Ce poți schimba acum în legătură cu creșterea copiilor tăi?

Roagă-te Domnului chiar acum să-ți dea răbdare și înțelepciune în păstoria copiilor.

MIERCURI: *Disciplinarea* Prov. 13:24; 23:13-15; 22:6; 11:12; Coloseni 3:21

OBSERVĂ:

Ce spun toate aceste texte despre disciplinarea copiilor?

Cum pot părinții să-și provoace copiii la mânie? Ce semnifică verbul “a provoca”?

De ce mânia provocată de părinți poate duce la descurajare sau la pierderea speranței?

MEDITEAZĂ:

Verbul “*provocați*” înseamnă a face pe cineva să aibă resentimente, să fie plin de amărăciune. Sunt multe forme prin care ne putem provoca copiii la mânie. Lipsa controlului, relația tensionată dintre parteneri, abandonul copiilor în fața “*device-urilor*” sau a televizorului. Copiii sunt descurajați atunci când nu li se acordă atenția de care au nevoie, atunci când îi tratăm ca pe simple accesorii.

Lucrul de care au nevoie copiii noștri este de timpul nostru dedicat; crearea unei atmosfere de dragoste și pace în familie. Uneori, această atmosferă vine cu mari

costuri, dar nimic nu vor aprecia copiii mai mult decât timpul petrecut cu ei, momentele de rugăciune și cântare, timpul de discuții libere din Scriptură.

APLICĂ:

Ce poți face concret pentru a crea o atmosferă plăcută în familia ta?

Propune-ți să citești întreaga carte Proverbe în familie. Puteți citi un capitol pe zi și sublinia în fiecare zi versetul preferat al fiecăruia.

JOI: *Ascultarea sclavilor în Domnul*

Coloseni 3:22 -25

OBSERVĂ:

De câte ori se face referire la Domnul în aceste versete? Care credeți că este semnificația acestei referințe?

Cum credeți că erau tratați sclavii în Antichitate și ce drepturi aveau în cadrul unei case?

Comparați versetul 17 cu versetul 23. Ce asemănare vi se pare importantă? Ce poate să însemne asta pentru sclavi?

MEDITEAZĂ:

Pavel continuă argumentația începută în versetele 11 și 12, unde spune că un creștin trăiește conform altei realități, cea a Împărăției, unde noțiunile de etnie, religie sau statut social nu mai contează, pentru că toți suntem una în Hristos. Din acest motiv, atunci când vorbește despre cum trebuie să arate o casă creștină (casă care, în Antichitate, era formată din părinți, copii și sclavi), aduce în discuție idei care au fost revoluționare. Soțul trebuie să-și iubească soția, nu este doar un stăpân al ei, iar acum sclavii ascultă de stăpânii lor cu o condiție: *“ca pentru Domnul”*.

În Antichitate, sclavii aparțineau în totalitate stăpânilor lor, iar Aristotel îi considera *“obiecte animate, aflate în proprietate”*. Din acest motiv, modul de adresare al lui Pavel este șocant, mai ales atunci când li se spune că și ei sunt moștenitori. Promisiunea unei moșteniri este uimitoare, atunci când este oferită sclavilor, și arată că sclavii fac parte dintre credincioșii care au *“parte de moștenirea sfinților în lumină”*. (1:12)

Remarcabil de notat este cartea lui Pavel trimisă lui Filimon, unde Pavel îl îndeamnă pe Filimon să-l primească înapoi pe Onisim *“nu ca pe un rob, ci mult mai presus decât pe un rob, ca pe un frate preaiubit”* (Filimon 16).

APLICĂ:

Cum te porți cu cei din biserică, aflați cu mult sub statutul tău social? Sunt lucruri de care trebuie să te pocăiești?

Comparați versetul 17 cu versetul 23. Ce asemănare vi se pare importantă? Ce poate să însemne asta pentru sclavi?

VINERI: *Munca*

Epistola lui Pavel către Filimon

OBSERVĂ:

Cum vorbește Pavel despre Onisim, robul lui Filimon? Ce lumină aduce textului nostru? Cum îi cere lui Filimon să-l trateze pe Onisim?

Coloseni 3:22. Ce spune acest text despre etica muncii și cum poate fi aplicat în ziua de azi?

MEDITEAZĂ:

Unul dintre aspectele importante ale vieții de credință este mărturia publică. De fapt, credința este testată în spațiul public și în familie. Creștinul își trăiește public credința, chiar și atunci când poate pierde totul din cauza ei. Acesta este firul argumentației lui Pavel: Domnia lui Hristos ne schimbă în toate domeniile vieții. Astfel că relația cu munca și cu autoritatea sunt aspecte în care creștinul are oportunitatea să lumineze cu adevărul Evangheliei. Textul din Coloseni spune că ar trebui să muncim de dragul lui Hristos, nu doar de ochii lumii. De altfel, singura formă prin care reușim să dăm la o parte barierele pe care necreștinii le au în a primi Evanghelia este să lucrăm doar *“ca pentru Domnul”*. Să ne câștigăm în felul acesta o autoritate în ochii lor. Muncind cu seriozitate și arătând bunătate. În Proverbe 22:29 ni se spune: *Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând*. Și exact asta vedem în viețile lui Iosif și Daniel. Oameni care au stat realmente lângă împărați.

APLICĂ:

Care este relația de muncă cu angajatorul tău? Dar cu subalternii tăi?

Ce te împiedică cel mai mult să fii o mărturie la locul de muncă? Ce decizii poți lua pentru a schimba situația aceasta?

SÂMBĂTĂ: *Hristos, domn al casei**Coloseni 3:18-4:1***OBSERVĂ:**

Compară poruncile date soțiilor, copiilor și robilor. Care sunt asemănările pe care le observi?

Coloseni 4:1. Care este argumentul final pentru care stăpânii trebuie să fie corecți față de robii lor?

MEDITEAZĂ:

În Luca 7 ne este relatată istoria sutașului care vine la Iisus pentru a-i fi vindecat robul. Argumentul adus de sutaș a fost acesta: *Căci și eu, care sunt sub stăpânirea altuia, am sub mine ostași. Și zic unuia: "Du-te!", și se duce; altuia: "Vino!", și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!", și-l face.* (Luca 7:8) Pavel îi provoacă pe acești stăpâni de sclavi creștini să aibă aceeași mentalitate ca sutașul. Și ei sunt sub stăpânirea altuia. *"Căci știți că și voi aveți un stăpân în cer".* Cu alte cuvinte, și voi sunteți sclavi. Asta îi permite lui Pavel să le ceară să-și îndeplinească datoriile ca soți și stăpâni, credincioși și atenți cu ceilalți.

APLICĂ:

În Coloseni 3:18-4:1, Pavel indică spre domnia lui Hristos peste toate rolurile din viața noastră.

Care sunt principalele roluri sau zone de influență pe care le ai?

Citește Efeseni 5:25-28; Matei 18:23-35. Cum ne ajută relația noastră personală cu Hristos și modul în care El ne tratează să ne comportăm cu cei neprivilegiați sau cu cei asupra cărora avem autoritate?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Care sunt cele mai mari dificultăți în creșterea copiilor? Care este cel mai important aspect pe care ni-l spune acest text?
2. Cum pot părinții să-și întărească copiii la mânie?
3. Care este relația corectă cu autoritatea? Ar trebui ca un creștin să-și ceară drepturile atunci când este nedreptățit?
4. Ce înseamnă practic Domnia lui Hristos în viața noastră? Ce schimbări presupune?

SĂPTĂMÂNĂ 10

Credincioșia credincioșilor

LUNI: *Rugați-vă!*

Col. 4:2; 1 Tes. 5:17; Matei 6:9-13; Fap.Ap. 1:14

OBSERVĂ:

Care sunt caracteristicile rugăciunii din textele de mai sus?

De ce credeți că sare Pavel la tema rugăciunii, după ce vorbește despre conduita în casă? Citiți Coloseni 3:17

MEDITEAZĂ:

Referința la rugăciune, imediat după discuția despre codul familiei, este surprinzătoare la prima vedere și puțin de neînțeles. Dar această discuție este, de fapt, continuarea argumentației lui Pavel din versetul 17: *Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Iisus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl*. În lumina definirii închinării ca o viață în centrul căreia se află Dumnezeu “în Cuvânt” și “În faptă”, îndemnul la rugăciune din această secțiune devine justificat, pentru că Pavel nu se ocupă strict de rugăciunea personală, ci o definește din perspectiva întregii existențe, ca o veghere în rugăciune. Rugăciunea nu este doar o simplă formă de a ne prezenta doleanțele înaintea Creatorului, este o participare la desfășurarea planului de răscumpărare al lui Dumnezeu în istorie. În Faptele Apostolilor 4:24-30, în mijlocul persecuției, ucenicii nu se rugau să fie eliberați de persecuție, ci să poată continua predicarea

Cuvântului lui Dumnezeu cu îndrăzneală. Și noi suntem invitați să avem o astfel de mentalitate.

APLICĂ:

Ce mă ajută practic să înțeleg că rugăciunea nu este doar cerere, ci o “reglare” a voii noastre la voia lui Dumnezeu?

Ești frustrat când te gândești la viața ta de rugăciune? Roagă-te chiar acum, știind că Dumnezeu nu descurajează începuturile slabe.

MARȚI: *Dumnezeu să deschidă o ușă**Coloseni 4:3***CITEȘTE:**

Citește și Efeseni 6:18,19; 2 Tesaloniceni 3:1,2.

La ce se referă pronumele “noi” pe care îl folosește de mai multe ori?

Care este scopul rugăciunii din textele de mai sus?

MEDITEAZĂ:

Preocuparea lui Pavel este răspândirea continuă a Cuvântului. În alte contexte, Pavel folosește metafora ușii deschise pentru a face referire la ocaziile de vestire a Evangheliei. 1 Corinteni 16:9 *“căci mi s-a deschis aici o ușă mare și largă și sunt mulți potrivnici”*. În acest Cuvânt activ și puternic se află puterea inerentă a mesajului Evangheliei. Creștinii nu așteaptă fatalist venirea Domnului, ei sunt colaboratori cu Pavel în răspândirea Cuvântului: Pavel, ca evanghelist, iar ei ca parteneri în rugăciune.

De prea multe ori am tratat rugăciunea individualist, uitând de cei care se luptă să ducă Evanghelia în cele mai dificile locuri. Toți creștinii sunt implicați în răspândirea împărăției lui Dumnezeu. Unii prin activitate directă de răspândire a Cuvântului, alții rugându-se.

APLICĂ:

Este parte din preocuparea ta răspândirea Cuvântului? Ce poți face să schimbi acest lucru?

Ai relații evanghelistice? Sunt oameni care se roagă pentru tine, ca Dumnezeu să-ți deschidă o ușă pentru Evanghelie?

Gândește-te la organizarea unui eveniment împreună cu grupul tău (film, seară de gătit) în care să inviți prietenii cărora vrei să le spui Evanghelia.

MIERCURI: *Mărturia creștinului*

Col. 4:5; Fap. Ap. 17:15-34

OBSERVĂ:

Cum a demonstrat Pavel înțelepciune în cuvântarea din Atena?

Cine sunt cei din afară? Citește și 1 Corinteni 5:12-13; 1 Tesaloniceni 4:12

MEDITEAZĂ:

Creștinul trebuie să se poarte pe baza înțelepciunii spirituale, adică trebuie să umble în înțelepciune, în centrul căreia se află Hristos, “în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii”. (2:3; 3:16). Acest îndemn poate fi considerat și un răspuns subtil dat învățătorilor falși, care aveau doar “înfățișarea înțelepciunii”. (2:23) Dar scopul nostru, al creștinilor, ar trebui să fie să lărgim Împărăția lui Hristos. Să facem ucenici din toate neamurile. Să răspândim Evanghelia cu înțelepciune celor din jur. Este adevărat că, uitându-ne de multe ori la efortul nostru de a spune Evanghelia celor necredincioși, observăm că suntem timizi și, adesea, lipsiți de înțelepciune. Uneori vrem să spunem tot ce știm, fără să ascultăm cu adevărat pe cel care nu crede. De cele mai multe ori, oamenii nu au nevoie de răspunsuri raționale, ci de manifestarea dragostei și a bunătății. De cele mai multe ori, colegii noștri nu au nevoie decât să îi ascultăm. Pentru asta este nevoie de înțelepciune.

APLICĂ:

În Iacov 1:5 se spune: Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.

Oprește-te chiar acum și cere lui Dumnezeu înțelepciune pentru momentele în care spui Evanghelia colegilor sau celor din familia ta.

Pavel spune: *răscumpărați timpul!* Adresează-ți sincer această întrebare de reflecție. Îmi folosesc cu înțelepciune timpul dintr-o zi? Trebuie să fac schimbări în modul în care îmi petrec timpul?

JOI: *Vorbiți cu har*

Faptele Apostolilor 6:8-10

OBSERVĂ:

Cum demonstrează Ștefan această vorbire dreasă cu sare?

Ce reprezintă expresia “dreasă cu sare”? Care este diferența dintre această expresie și afirmația Domnului Iisus cum că noi suntem sarea pământului?

MEDITEAZĂ:

Deși, de multe ori, s-a făcut paralelă cu textul din evangheliile, unde Iisus ne spune că noi suntem sarea pământului, aici, noi nu suntem chemați să fim sare, ci ca vorbirea noastră să fie ca sarea. Quintilian spunea că un discurs sărat poate trezi foamea pentru ascultare. Creștinii trebuie să prezinte Evanghelia într-un mod atrăgător pentru cei de afară, astfel încât să fie atrași de mesajul mântuirii. Asta înseamnă că, adesea, folosim elementele culturii pentru a explica mai bine taina lui Hristos.

*”Ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia” se poate referi la necesitatea ca cei credincioși să rămână neclintiți în credința lor. Acest lucru este menționat explicit în Filimon, epistolă aflată în strânsă legătură cu Coloseni: *Îl rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos. (Filimon 1:6)* Astfel, a fi un martor pentru cei de afară are efect și pentru martorul însuși, pentru că este întărit în credința lui în Iisus Hristos. Mai mult, a mărturisi modul în care s-au întors oamenii la Hristos este o dovadă foarte eficientă a harului lui Dumnezeu, atât pentru credincioși, cât și pentru cei din afară.*

APLICĂ:

În ce mod poate fi caracterizată vorbirea ta ca o vorbire “dreasă cu sare”?

Ce poți face în mod concret pentru a fi mai public cu credința ta?

VINERI: *Salutări finale*

Coloseni 4:7-18

OBSERVĂ:

Cine sunt mesagerii acestei epistole? Cine sunt colaboratorii lui Pavel?

Cum arată Pavel grijă față de biserici, dar față de colaboratori? Cum poți descrie grija dintre frați pe care o cere Pavel în aceste saluturi finale?

Cum îl descrie Pavel pe Tihic (v. 7) și de ce o face în acest fel? Ce legătură are cu discuția relației dintre stăpâni și sclavi?

MEDITEAZĂ:

Din păcate, de cele mai multe ori avem tendința să trecem cu repeziciune peste aceste saluturi de final, crezând eronat că ele au puține lucruri să ne învețe. În realitate, Pavel continuă să fie consistent cu învățătura din întreaga epistolă până la final. În prima parte a secțiunii de salut, Pavel se concentrează asupra unor persoane individuale ca exemple vii ale învățăturilor sale. Tihic nu este doar un frate preaiubit și un slujitor credincios, ci și *“rob împreună cu mine în Domnul”*. Această titulatură de rob apare și când îl descrie pe Epafras, care este numit *“un sclav al lui Hristos”*. Ideea este că noi toți suntem robii lui Dumnezeu și trăim sub domnia lui Hristos.

Este chiar o lecție personală în aceste saluturi. De obicei, când salutăm oamenii astăzi, prin mijloacele moderne, messenger, whatsapp sau alte tehnologii, suntem parcă îndemnați la *“small talk-uri”*, flecăreli, dar Pavel ne arată că vorbirea noastră în orice context trebuie să fie diferită, condimentată, pătrunsă de Evanghelie.

APLICĂ:

Care sunt prietenii tăi, colaboratorii tăi care te ajută în proclamarea Evangheliei. Te-ai gândit vreodată în felul acesta la cei care te susțin în rugăciune?

Cum este comunicarea noastră dincolo de biserică? Cum vorbim zilnic cu frații noștri? Ce putem schimba aici?

SÂMBĂȚĂ: *Până la capăt*

Coloseni 2:6; 4:17

OBSERVĂ:

La ce se referă Pavel prin acest îndemn de “a împlini până la capăt”?

Ce semnifică faptul că Pavel folosește propria semnătură? (v. 18), (Romani 16:22)

De ce încheie Pavel cu rugămintea ca destinatarii să-și aducă aminte de lanțurile lui? Este doar o cerere personală? Citiți Filimon 1:7. Ce lumină aduce asupra acestei cereri?

MEDITEAZĂ:

Harul să fie cu voi! Ce modalitate glorioasă de a finaliza această scrisoare bogată. În capitolul 1:6 spunea: “*care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr*”. Caracterul suficient al acestui har este accentuat în toată această epistolă.

Când tatăl fiului risipitor îl primește pe fiu acasă și îl vede de departe, aleargă la el și îl îmbrățișează cu căldură. Cel mai probabil, fiul era cu hainele pline de bălegar și murdare, dar tatălui nu îi pasă.

El se murdărește, pentru că asta e inima lui. Nu îi spune fiului, te rog mai întâi să te curățești, să te speli, și apoi te voi îmbrățișa. Nu. Harul îmbrățișează spontan. Harul este bogat în sărutări. Harul risipește. E bogat. E din belșug.

Pavel spune în Tit 2:

11. Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat

12. și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.

APLICĂ:

Cum se manifestă harul în viața ta? Cum îl dai celor din jur?

Sunt prieteni sau frați cărora nu le-ai mai scris de mult? Fă-ți un plan să afli ce mai fac și vezi dacă au nevoie de ajutorul tău.

Cum ai defini rolul tău în biserică?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cum definești rugăciunea comunitară? Dar cea personală? De ce este, uneori, atât de greu să fim consecvenți în rugăciune? Ce sfaturi practice aveți pentru o viață de rugăciune mai bogată?
2. Unii oameni spun că nu au darul evanghelizării, așa că nu spun niciodată Evanghelia altora. Ești de acord cu o astfel de perspectivă? Există creștin nemărturisitor?
3. Cum putem lupta cu rușinea de a evangheliza?
4. Ce credeți că este harul ieftin? Cum arată harul, așa cum este descris în Scriptură?

Comentarii consultate:

- *The Bible Knowledge Commentary, John F. Walvoord, Roy B. Zuck, 1983*
- *THE NEW INTERNATIONAL COMMENTARY ON THE NEW TESTAMENT, Colossians, Philemon, and Ephesians (NICNT), F. F. Bruce, Grand Rapids, Michigan*

TEXT BIBLIC

Epistola lui Pavel către Coloseni

Capitolul 1

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,
2. către sfinții și frații credincioși în Hristos care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.
3. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi
4. și am auzit despre credința voastră în Hristos Iisus și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții,
5. din pricina nădejdiei care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei,
6. care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr,
7. cum ați învățat de la Epafra, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi
8. și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul.
9. De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească;
10. pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu,
11. întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie,
12. mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților în lumină.
13. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui,
14. în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.
15. El este chipul Dumnezeului celui

nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea.

16. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.

17. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.

18. El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.

19. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El

20. și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui.

21. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum

22. prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină;

23. negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.

24. Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica.

25. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.

26. Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

27. cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.

28. Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Iisus.

29. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine.

Capitolul 2

1. Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup;
2. pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos,
3. în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.
4. Spun lucrul acesta pentru ca nimeni să nu vă înșele prin vorbiri amăgitoare.
5. Căci, măcar că sunt departe cu trupul, totuși cu duhul sunt cu voi și privesc cu bucurie la buna rânduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos.
6. Astfel, dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El,
7. fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.
8. Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.
9. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.
10. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.
11. În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești,
12. fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți.
13. Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.
14. A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.

15. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.

16. Nimeni, dar, să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat,

17. care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.

18. Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși, printr-o smerenie și închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lui pământești,

19. și nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu

ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.

20. Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea:

21. “Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru!”?

22. Toate aceste lucruri, care pier odată cu întrebuințarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești,

23. au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune, într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț împotriva gâdilării firii pământești.

Capitolul 3

1. Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.
2. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.
3. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.
4. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.
5. De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.
6. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
7. Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate.
8. Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.
9. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui,
10. și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.
11. Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.
12. Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.
13. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.
14. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.
15. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

17. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

18. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.

19. Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele.

20. Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.

21. Părinților, nu întărâțați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.

22. Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul.

23. Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni,

24. ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.

25. Căci cine umblă cu strâmbătate își va primi plata după strâmbătatea pe care a făcut-o; și nu se are în vedere fața omului.

Capitolul 4

1. Stăpânilor, dați robilor voștri ce le datorați și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer.
2. Stăruieți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.
3. Rugați-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, ca să putem vesti taina lui Hristos, pentru care, iată, mă găsesc în lanțuri:
4. ca s-o fac cunoscut așa cum trebuie să vorbesc despre ea.
5. Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea.
6. Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.
7. Tot ce este cu privire la mine vă va spune Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios, tovarășul meu de slujbă în Domnul.
8. Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră și să vă mângâie inimile.
9. L-am trimis împreună cu Onisim, fratele credincios și preaiubit, care este dintre ai voștri. Ei vă vor spune tot ce se petrece pe aici.
10. Aristarh, tovarășul meu de temniță, vă trimite sănătate; tot așa și Marcu, vărul lui Barnaba (cu privire la care ați primit porunci... dacă vine la voi, să-l primiți bine),
11. și Isus, zis Iust: ei sunt din numărul celor tăiați împrejur și singurii care au lucrat împreună cu mine pentru Împărăția lui Dumnezeu, oameni care mi-au fost de mângâiere.
12. Epafra, care este dintre ai voștri, vă trimite sănătate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale, pentru ca, desăvârșiți și deplin încredințați, să stăruieți în voia lui Dumnezeu.
13. Căci vă mărturisesc că are o mare râvnă pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru cei din Ierapole.
14. Luca, doctorul preaiubit, și Dima vă trimit sănătate.

15. Spuneți sănătate fraților din Laodiceea și lui Nimfa, și bisericii din casa lui.

16. După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica laodicenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodiceea.

17. Și spuneți lui Arhip: “Ia seama să împlinești bine slujba pe care ai primit-o în Domnul.”

18. Urarea de sănătate este cu mâna mea: Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul să fie cu voi!

Amin.

BUNAVESTIRE

www.bunavestire.ro